

Giới thiệu Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh

Thể loại : ngôn tình

Bút danh: Mooca.

Số chương: 150 chương chính văn+ 15 ngoại truyện.

Câu chuyện tình yêu giữa anh em trai cùng với một cô gái, nhưng trái tim cô sẽ thuộc về ai? Mời các bạn đón đọc.

" Anh hai oi em và Tiểu Hạ sẽ kết hôn vào tháng tới anh nhớ bay về sớm nhé còn giúp em thu xếp nữa. Chờ anh!- Thiên Kỳ"

Bộp.. Chiếc điện thoại rơi xuống đất sau đó là tiếng vỡ của chiếc bình sứ,laptop,căn phòng tổng tài hỗn loạn rồi tung lên.

"Xem ra tôi không thể thả em chạy rong mãi rồi, Thẩm Tiên Hạ"" Thiên Hàn trầm mặc đứng ngoài cửa sổ tầng 84 của công ti nhìn xuống biển người tấp nập ngoài kia khẽ cười.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Thiên Hàn quay về

Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh

Chap 1 Thiên Hàn Quay Về.

Tại sân bay Thượng Hải...

Một người đàn ông cao khoảng 1m85 đang giẫm từng bước ra ngoài, anh ta vừa đáp máy bay về Trung Quốc sau 2 tháng công tác ở California.

Anh ta 32 tuổi là người thừa kế của tập đoàn đá quý lớn nhất châu Á và giữ một vị thế quan trọng trong thị trường châu Âu. Anh ta còn thu mua bất động sản và đầu tư nước ngoài.

Dáng người vô cùng hoàn hảo với bộ vest đen lịch lãm, một tay bỏ vào trong túi quần còn tay kia chỉnh lại chiếc caravat, ngón tay thon dài lượn lên chiếc nhẫn hiệu Chopard De Rigo Vision(*)

chiếc kính đắt giá trên thế giới. Đứng đầu là chiếc kính trị giá khoảng 408.000 USD (hơn 9 tỷ đồng) thuộc về nhà sản xuất mắt kính cao cấp của Thụy Sĩ - Chopard De Rigo. Mẫu kính này được gắn 51 viên kim cương, mỗi viên có trọng lượng 4 carat, cùng biểu tượng của hãng được chế tác từ kim cương. Bên cạnh đó, gọng kính không chỉ được đúc từ vàng 24k mà còn cần thêm nhiều viên vàng nhỏ để tạo nên vẻ lấp lánh đặc biệt.

Gương mặt của mỹ nam là đây: ngũ quan rõ ràng, đôi mắt thâm sâu nhưng chẳng thèm nhìn ai và nếu chẳng may bắt gặp ánh mắt anh ta nhìn bạn thì sẽ khiến bạn hồn bay phách lạc đi tận đến trời xanh thẳng đến thiên đường luôn á. Hai cánh môi mỏng khẽ nhếch lên trông mị hoặc và quyến rũ. Làn da mịn màng khiến phụ nữ phải ghen tị. Anh ta toát ra vẻ lạnh lùng vô đối khiến người khác chẳng dám đến gần, điều đáng nói là chẳng bao giờ anh nương tay với bất kì một ai cản đường anh khiến tất cả họ phải bần cùng không có con đường sống - đó là Thiên Hàn.

Anh đối với ai cũng vậy thôi.

Nhưng đối với người con gái anh yêu thì rất dịu dàng, biết dồn nén cảm xúc, cố giấu tình yêu anh dành cho cô đến một ngày chẳng thể giấu được nữa... Anh bỏ hết công việc bên Cali để trở về dành lại cô- Thẩm Tiên Hạ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Thẩm Tiên Hạ có đối thủ

Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh

Chap 2 Thảm Tiên Hạ có đôi thủ

Một chiếc Lamborghini Aventador màu đen đang đỗ tại một trường đại học, có một người đàn ông tựa trên lưng xe đáng người hoàn hảo ngẩng quan rõ ràng lâu lâu lại xem chiếc đồng hồ. Bỗng có một cô gái đến gần anh, cô ta mặc trên người chiếc váy màu hồng phấn mái tóc lượn sóng, bờ môi cong quyến rũ buông ra giọng nói ngọt như mật rót vào tai anh "Chào anh Thiên Kỳ, may quá hôm nay được gặp anh hazz làm bác sỹ có khác nha mỗi lần muốn gặp anh thật là khó đấy" "Vừa nói ả vừa khoác tay anh vô cùng thân mật như một đôi tình nhân.

Thiên Kỳ nhẹ nhàng gỡ tay mình ra " Hà Mỹ Mỹ em bay qua đây làm gì nữa vậy, lại trốn học đi tìm anh nữa à, hử "

" Em không trốn qua đây thì làm sao biết được anh giấu em kết hôn với con Thảm Tiên Hạ kia chứ "

" Sau này gọi Thảm Tiên Hạ là chị, nghe chưa " Thiên Kỳ gỡ nhẹ vào trán của Hà Mỹ Mỹ, anh biết cô rất thích anh nhưng vì muốn ở cạnh anh đành nên cố gắng xem anh là anh trai.

Hà Mỹ Mỹ nhiều lần tỏ tình với anh nhưng anh lại đem lòng yêu Thảm Tiên Hạ nên Hà Mỹ Mỹ trong lòng đã bỏ cuộc từ lâu. Thế nhưng, cô không thể chấp nhận anh thuộc về kẻ khác và cô quyết tâm giành lại anh.

Từ cổng trường..

" Thật nể phục bà đây Thảm Tiên Hạ hihi cao tay gạt được ông chồng là bác sỹ tài năng lại là viện trưởng nữa cơ chứ "

" Đừng đùa nữa Ái Tâm mình nghĩ việc này còn quá sớm không hiểu sao anh ấy lại thúc ép mình kết hôn gấp gấp đến vậy khi mình còn chưa kịp mà chuẩn bị "

Thảm Tiên Hạ đưa đôi mắt trong veo nhìn cô bạn thân rồi chớp chớp, bờ môi vênh lên trông thật đáng yêu.

" Nếu mình là đàn ông thì mình sẽ yêu cậu chết mất, Hạ Hạ ơi "

Ái Tâm ngừng lại một chút rồi bật cười, lắc lắc cánh tay Thảm Tiên Hạ " Haha Minh chắc là do anh ta sợ mất cậu rồi, tiểu yêu tinh cậu nên giữ chặt cậu ta đấy người ta uu tú vậy lấy cậu ta về là cậu tu mấy kiếp rồi, xem mình nè có ai thêm ngó đâu! "

Ái Tâm vừa nói vừa cười không hề để ý Thảm Tiên Hạ đang nhìn chằm chằm về chiếc Lamborghini Aventador màu xanh xám bóng loáng và một đôi trai gái đang trò chuyện vui vẻ.

"Đó là hôn phu của cậu mà còn con ả kia là ai chứ? ""

" Về thôi! Cậu chờ mình về đi " Thảm Tiên Hạ nhẹ nhàng nói nhưng từ lâu đã rời mắt khỏi hai người bọn họ rồi.

" Nhưng.. nhưng Hạ Hạ cậu bỏ qua dễ dàng như vậy sao? Hà "

" ừm, mình không thích Hà Mỹ Mỹ cho lắm cứ để cô ta nói chuyện với Thiên Kỳ đi. Còn Thiên Kỳ mình không kết hôn với hửn nữa đâu! Hửn dám không nghe lời mình.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2-2: Giới thiệu nhân vật

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Thiên Hàn- 32 tuổi, boss hung dữ tàn nhẫn, độc ác nhưng rất dịu dàng ôn nhu với người anh đề tâm. Âm thầm quan tâm và bảo vệ cô- Thẩm Tiên Hạ.

Cao 1m89

Thẩm Tiên Hạ-20 tuổi, sinh viên năm hai đại học bách khoa.

Cao 1m60

Dịu dàng, lạnh lùng, là một đại mỹ nhân vô cùng xinh đẹp.

Gia cảnh: bình thường.

Thiên Kỳ- 27 tuổi, bác sỹ (viện trưởng)

Cao 1m86

Nóng tính, mạnh mẽ, thông minh và ghen bất chấp.

Ái Tâm 20tuổi - sinh viên (bạn thân Thẩm Tiên Hạ)

Cao 1m67

Ngây thơ, trong sáng, xinh đẹp.

Bạn hàng xóm của Thẩm Tiên Hạ là thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên như hai chị em ruột.

Gia cảnh: bình thường

Hà Mỹ Mỹ- 22 tuổi là sinh viên đại học Anh Quốc.

Cao 1m71

Quyển rũ, đại tiểu thư và là con cưng của ông trùm hắc đạo Hà Mỹ Ngan.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Tai nạn

Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh

Chap 3 Tai nạn

- "Thưa chủ tịch đây là tài liệu ngài cần!"

Cô thư kí bước đến gần bàn làm việc của chủ tịch Thiên Hàn. Boss mới về nước thì đã đến công ti và sa thải hơn 70 nhân viên lớn nhỏ. Lúc này anh đang bắt chéo chân, xoa xoa mi tâm hơi hột xua tay bảo cô ta đi boss oai phong lẫm liệt toát ra vẻ vương giả cảm- lại- gần. Cô thư kí cúi đầu nhanh nhẹn đi ra ngoài.

Anh hiện giờ trông rất mệt mỏi không biết nên làm gì để cô là của anh, mãi mãi là của anh. Anh đối với mọi người đều vô tâm, nhưng từ khi cô xuất hiện thì lòng anh đầy rẫy những nỗi lo lắng bất an không kiểm soát được bản thân hơn nữa anh không phòng bị để cô càng ngày càng đến gần và xâm chiếm mọi góc ngách trong trái tim anh.

Trong lòng anh cô đã mọc rễ rồi, rễ ngày một bám càng chắc và nếu anh chặt đi thì sẽ rất rất đau.

Anh cố gắng giấu đi tình cảm của mình trước mặt cô và mọi người, vì thế anh cứ xem cô là không khí và toát ra mùi vị lạnh lùng khi ở gần cô. Thế nhưng yêu vẫn là yêu không thể trốn được lòng mình mà càng muốn nắm thật chặt cô để cô là của anh.

Dòng suy nghĩ miên man bỗng chốc lơ đi, ánh mắt Thiên Hàn liếc sang sập tài liệu và trong đó là hình ảnh của cô trong sáu tháng qua...

Anh công tác tại Cali sáu tháng trong những ngày tháng ấy không lúc nào anh không nghĩ về cô, nhớ cô đến phát điên mà trút giận lên các cổ đông và nhân viên công ty.

Trong sáu tháng này cô gầy đi nhiều, cô luôn nghĩ mình là người máy hay sao chứ? Học xong lại đến bệnh viện chăm sóc mẹ xong rồi lại đến siêu thị bán hàng, tối đến rồi vẫn đi chạy bàn quán nước. Thuộc hạ của anh bảo nhiều đêm cô thức trắng để học bài dường như không có thời gian để nghỉ ngơi. Thiên Kỳ bận bịu công việc, nhất là mới đây hần được lên chức viện trưởng, công việc càng nhiều không có thời gian chăm sóc cô vậy mà còn định kết hôn

sao? Để bạn gái ở ngoài kia làm việc như cỗ máy hần có biết không? Hần có đau lòng không?

Tìm anh như hàng vạn cây kim châm đâm vào đầu lăm,lăm,rất rất đau.Từng mũi cứ đâm vào khiến trái tim anh tê liệt.

Thiên Hàn bước ra ngoài tiếp đó là chiếc siêu xe màu đen của anh vụt như bay trên lộ lớn...

_____ đường phân cách _____

Trên con đường dài và rộng lớn chiếc xe SH nhẹ nhàng lăn bánh. Trên xe có hai giai nhân đang trò chuyện vui vẻ đó là Thẩm Tiên Hạ và Ái Tâm. Thấy tiếng chuông điện thoại reo nhưng Thẩm Tiên Hạ không thèm bắt máy mà vẫn ngồi vô tư lự sau lưng cô đọc tiểu thuyết.Ái Tâm nhẹ nhàng nói với vẻ mặt quan tâm

" Cậu làm vậy thật áy náy lắm í dù sao anh ta cũng đến để đưa cậu về mà "

"Minh muốn vào bệnh viện thăm mẹ à lát nữa cậu chở mình đi làm ha!" Thẩm Tiên Hạ không mấy quan tâm mà ánh mắt cứ chăm chăm vào cuốn tiểu thuyết.

" Ok nhưng mình hỏi câu này cậu phải trả lời thật lòng đấy" Ái Tâm lo lắng đề nghị.

"Minh đã bao giờ dối cậu?" Thẩm Tiên Hạ nhét cuốn tiểu thuyết vào túi,vòng tay trước ngực chờ đợi câu hỏi của nhỏ bạn. Hazz làm gì mà cậu ta tỏ vẻ căng thẳng quá vậy.

"Cậu có thật sự yêu Thiên Kỳ không hay là cậu muốn có chi phí chữa bệnh cho mẹ cậu mới làm bạn gái của anh ta, còn nữa trong 4 năm qua cậu có thật sự hạnh phúc không khi có ông bạn trai là " ông hoàng ghen tuông " "

Ái Tâm nói trảng lảng ra những dòng suy nghĩ mà bấy lâu mình bắt an.

"Nếu vậy thì đã sao? Cậu nghĩ tiền lương của mình thì có thể giúp gì cho mẹ mình?" Dừng một lúc Thẩm Tiên Hạ nói tiếp " Tiền của mình làm việc hai tháng mới đủ cho mẹ uống thuốc một ngày, nói mình biết đi ngoài việc làm bạn gái người giàu ra thì mình còn có thể làm gì khác? Ít ra Thiên Kỳ rất yêu và tôn trọng mình"

"Cậu làm vậy mình thấy oan uổng cho Thiên Kỳ, hần rất yêu cậu cơ mà!"

" Mình cũng yêu anh ấy mà, cậu nghĩ mình lừa tình lừa tiền Thiên Kỳ à? Không phải nha,đến lúc có công việc ổn định mình sẽ trả cả vốn lẫn lời cho anh ấy " Thẩm Tiên Hạ bật cười sặc sụa cô bạn này thật ngây thơ nha.

" Cậu đấy thật là chẳng thèm quan tâm đến Thiên Kỳ gì cả mình chỉ có ý tốt thôi, cậu thôi thôi cái bản tính lạnh lùng máu sói kia đi ha."

Ái Tâm trêu ghẹo,phân tâm suy nghĩ chuyện của Thẩm Tiên Hạ mà vô ý va vào chiếc Lamborghini Aventador đen sáng loáng. Mất chữ A mồm chữ O

" Á "

"Á"

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Anh yêu em

Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh

Chap 4 "Wo ai ni"

Thẩm Tiên Hạ ngã xuống nằm trên người của Ái Tâm. Ái Tâm cố sức ngồi dậy để dìu Thẩm Tiên Hạ đứng lên nhưng cúi xuống thấy đôi giày đen bóng trước mặt bất chợt ngẩng đầu lên nhìn...

Oái oái đẹp quá đi chết mất thôi!

Người đàn ông này bế Thẩm Tiên Hạ đi vào trong xe đóng cửa lại và xe lao đi mất hút.

" Á...Á mình quên mất..Anh ta là ai?... Á trời ơi sao mình để hần bế Thẩm Tiên Hạ đi chứ"

Ái Tâm nhéo vào mặt cô rõ đau tay chấp lại mà lăm bầm " Lạy chúa! Chúa ơi chúa tha cái tội mê trai đẹp của con nhé và bảo vệ cho con nhỏ bạn của

con nữa vì hiện giờ con chẳng biết phải làm gì nữa, A men"

_____ đường phân cách _____

Thẩm Tiên Hạ đang nằm trên chiếc giường rộng lớn ngủ vô tư và thoang thoang mùi xạ hương mát mát. Lạ thật mùi này càng ngày càng đậm hơn, gương mặt cô bị một hơi thở phả vào mà nóng lên, chớp mắt đã đỏ lên nhìn thật đáng yêu.

Sau đó có cái gì mềm mại áp vào môi cô nhẹ nhàng mút lấy đi dưỡng khí của cô. Nụ hôn này thật thích nha, thích nhất là mùi xạ hương cứ luôn phả vào mũi cô thật dễ chịu. Khoan đã! Hôn sao? Cái gì? Cô đang mơ hay là hiện thực vậy? Mở đôi mắt bỏ câu trong veo ra, cả người Cô cứng đờ. Là anh - Thiên Hàn.

Thẩm Tiên Hạ đưa tay đẩy Thiên Hàn ra, nụ hôn vừa rồi là do anh không kiềm chế được tình cảm mà mất không chế hôn cô. Nhìn đôi môi đỏ mọng, má phấm hồng làm anh mất tự chủ mà hôn không ngờ bắt đầu hôn thì dễ dàng mà dứt ra thì không dễ chút nào. Cái cảm giác lưu luyến ra sao thì anh thực sự đã hiểu.

Thẩm Tiên Hạ bất ngờ kéo chân ra chạy ra ngoài nhưng bị một cánh tay kéo lại, Thẩm Tiên Hạ rơi vào vòng ngực của anh không có cách thoát thân.

Thiên Hàn thấy cô đi thì hết hoảng, vừa nãy định chỉ giúp cô xoa thuốc nhưng không tự chủ mà hôn cô.

"Tôi đụng vào xe em nên em bị ngất xỉu... Tôi..

"Anh hôn tôi? " anh bị cô cắt lời trùng mắt hỏi tội.

"Tôi không cố ý, ngồi xuống tôi xoa thuốc giúp em! " Thiên Hàn có chút lúng túng trả lời như kẻ vụng trộm bị bắt tại chỗ.

"Không cần!" Thẩm Tiên Hạ hất tay của anh ra cự tuyệt bước ra ngoài.

Thẩm Tiên Hạ vừa vặn chốt cửa ra ngoài thì bị Thiên Hàn bế xốc lên ném xuống giường.

"Buông ra! Anh muốn gì? Tôi nói cho anh biết tôi không bỏ qua việc này đâu... Tôi.. Tôi!"

Thẩm Tiên Hạ bị môi của Thiên Hàn chặn lại không nói thêm được gì mà khép cánh môi lại, im lặng không dám nói gì thêm.

Thiên Hàn nhẹ nhàng xoa thuốc vào cánh tay, bàn chân cho cô, môi mông lại thối thối sợ sẽ khiến cô đau. Tự trách bản thân nếu anh không tự mình lấy xe thì cô đã không như thế này, lại vô ý khiến cô bị thương.

Cũng đã xong, cô lại chìm vào giấc ngủ. Có lẽ, cô quá mệt vì làm việc ở ngoài rồi.

Anh thở dài... Đứng lên đắp chăn cho cô rồi nhẹ nhàng hôn lên trán cô. Lùi 1 bước anh bước chậm rãi ra ngoài đóng cửa lại.

"Anh yêu em, Thẩm Tiên Hạ! "

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Mất tích

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 5 Mất tích

Thiên Hàn bước xuống lầu, phía dưới phòng khách có một người đàn ông trung niên đang ngồi ở đó thấy Thiên Hàn chậm rãi bước xuống ông vội và đứng lên cung kính.

"Cô ấy thế nào? "

Thiên Hàn bắt chéo chân, đôi mắt chim ưng nhìn ông dò xét. Quả thực anh rất lo lắng nhưng giả vờ hỏi qua loa để người khác không chú ý.

"Thưa Thiên tiên sinh Thẩm tiểu thư bị suy nhược cơ thể, làm việc quá độ lại bị tai nạn bất ngờ nên nhất thời bị ngất. Tôi đã tìm thuốc cho cô Thẩm, đợi lát nữa tôi sẽ truyền dịch cho cô ấy."

Thiên Hàn không nói gì, điềm nhiên rời phòng khách đến gara lấy một chiếc Lambrghini Aventador màu xám bạc phóng như bay ra khỏi sân của biệt thự Đế Vương. Anh đang có cuộc hẹn quan trọng từ nửa tiếng trước, Thiên Kỳ gọi anh đến để giúp cậu ta chọn nhẫn cưới. Thú thật chuyện của Thẩm Tiên

Hạ anh cũng không hiểu nổi mình một mặt giúp em trai còn một mặt lại giấu Thẩm Tiên Hạ sau lưng âm thầm che chắn bảo vệ cô.

Xem ra đã đến lúc anh phải lựa chọn.

Thiên Kỳ đang ở cửa hàng đá quý của Thiên gia nhìn chăm chú chiếc nhẫn nằm trên tay, mê mê xem tí mỉ nhưng vẫn lắc đầu không hài lòng. Đây không biết là chiếc nhẫn thứ bao nhiêu được nhân viên lấy ra nào là đá quý lấp lánh, nào là kim cương sáng loáng đến chói mắt anh vẫn nói "không hợp" hay "quá sến" hay là "thật ấu trĩ". Nhân viên rút từng hộp mở hộp ra nhìn, người ta đồn quả không sai "nhị thiếu gia Thiên Kỳ là một quái vật bình phẩm rất khó tính" Tài hoa, thông minh, giàu có, diện mạo xuất chúng nhưng lại vô cùng khó tính, cực đoan, gia trưởng máu lạnh, trái tim băng sắt, xem người như cỏ rác. Anh vậy mà đích thân đi chọn nhẫn cưới? Ai cũng nói rằng Thiên Kỳ là người cuồng công việc, không vì những chuyện nhỏ linh tinh mà bỏ thời gian vô bổ.

"Vẫn chưa chọn được sao?"

Hình ảnh này đập vào mắt của Thiên Hàn, con người đen nhánh chất chứa tia máu lạnh lùng ít có. Bàn tay siết chặt không có ý định gỡ ra.

"Anh nên cho vài nhân viên thiết kế về nhà tịnh dưỡng đi, cho nghỉ hưu sớm một chút vào.. áp lực công việc sẽ khó mà tạo ra sản phẩm tốt "

Vừa thấy anh trai anh lộ ra vẻ vui mừng khó thấy. Bấy lâu nay anh vẫn không hài lòng với cách làm việc của anh trai vừa lúc không chọn được nhẫn Thiên Kỳ đem suy nghĩ mình nói ra hết.

"Chọn nhẫn cưới đừng nhìn vào nét bề ngoài mà chọn mà hãy đọc lên từng ý nghĩa của nó." anh im lặng chút rồi nói tiếp "Tâm trạng không tốt thì không nên chọn, để bữa khác đi"

Nghe được câu nói này của anh, Thiên Kỳ gật đầu cười cười "Anh làm gì ở Cali đến những sáu tháng thế, em thật không hiểu anh giao cho nhân viên là được rồi, hà tất gì phải tự mình giải quyết chứ"

"Đó là cách tốt nhất rồi, anh không thể chịu nổi mỗi ngày nhìn em hàng ngày tay trong tay với cô ấy"

Thiên Hàn bỏ đi là vì sáu tháng trước là lễ đính hôn của Thiên Kỳ và Thẩm Tiên Hạ. Sau khi dự tiệc "chia vui" cùng em trai anh đã uống say, uống đến không biết trời đất mà nhốt mình trong phòng gần một tuần sau đó liền sang Cali.

Thấy Thiên Hàn im lặng Thiên Kỳ cũng không nói gì, hai người đứng gần nhau đúng là hai đại mỹ nam khiến mọi người xung quanh không rời mắt khỏi họ "hai người đàn ông hoàng kim" này nếu chị em nào may mắn vót được một người trong số họ sẽ biến thành phượng hoàng. Phu nhân của nhị thiếu thì tiếng tăm lẫy lừng trong ngoại ô đều là "ngọc quý". Làm đại phu nhân thì hô mưa gọi gió" nâng như trứng hứng như hoa".

Bỗng điện thoại ha người bắt ngờ cùng vang lên nhưng nội dung chỉ có về một người.

"A lo Ái Tâm, tôi nghe"

"sorry so much, Thiên Kỳ à Thẩm Tiên Hạ mất tích rồi"

"Gi? Nói rõ đi!"

"..."

"Gi?"

"Cậu chủ, Thẩm tiểu thư bỏ trốn rồi, xin lỗi tôi vô dụng"

"Chết tiệt" Thiên Hàn đập chiếc điện thoại trên tay bước nhanh ra khỏi cửa hàng.

Hai chiếc Lamborghini Aventador lao nhanh ra Quốc lộ, đến ngã tư rẽ hai hướng.

Vote cho Hạ Nhiên nhé m.n ☐

- Mời m.n đọc truyện "'Cô Dâu 18 tuổi và Chú Rể lạnh lùng'" của tác giả Phonglan914 (Hoa Thủy Tinh) ☐☐

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Tôi không gả cho anh nữa

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 6 Tôi không gả cho anh nữa

Thẩm Tiên Hạ luống cuống chạy ra từ biệt thự Đế Vương. Vì trong người cô không có một xu, giày bị mất, đầu tóc rối xù như kẻ vô gia cư nên trước khi trốn đi cô đã lén lấy cái ví của Thiên Hàn còn thuận tay lấy đôi giày cao gót mới tinh còn có cả tem. Đành "mượn tạm" thôi chứ cô không thể để mình trong lòng bàn tay của kẻ biến thái kia được huống chi hẳn là anh của Thiên Kỳ. Nghĩ đến đây cô rùng cả mình, nếu Thiên Kỳ biết chuyện thì cô không biết phải làm sao nữa, người đàn ông này cực kì ghen tuông không làm gì cũng ghen. Trên người cô bây giờ chỉ vẹn vẹn một cái áo sơ mi màu tím than của Thiên Hàn, may mắn là cô biết tạo mẫu áo sơ mi nam thành một chiếc váy nữ, nó rộng thùng thình qua đầu gối loại vải này thật mềm mại khiến cô rất thoải mái.

Túi xách chắc là ở chỗ Ái Tâm, cô không về nhà Ái Tâm mà bắt taxi quay về nhà. Ví của anh ta thật nhiều tiền, nghĩ cũng thật kì lạ tại sao trong phòng anh ta lại có giày phụ nữ chứ? Chắc anh ta tặng cho bạn gái mà cô lỡ dùng rồi làm sao đây? Nhìn thôi cũng biết nó rất đắt rồi, cô còn tùy tiện lấy áo của hắn mặc nữa... * xụ mặt *

Bỗng nhớ ra điều gì Thẩm Tiên Hạ trừng mắt lên quát lớn "" đáng chết! Hắn dám thay quần áo cho mình lại còn hôn trộm mình nữa ĐỒ BIẾN THÁI!""

Đúng là ngày xui xẻo.

_____ Đường _____ Phân _____ Cách _____

" Mẹ! Con đến rồi "" Thẩm Tiên Hạ chạy vào lòng một người phụ nữ có gương mặt phúc hậu nhưng gương mặt ấy xanh xao đôi môi tái nhợt.

" Mẹ! Có phải trị liệu rất đau hay không? ""

"" Không sao đâu, như vậy mới hết bệnh được chứ. Con yêu ""

Đôi tay bà dịu dàng vuốt ve mái tóc Thẩm Tiên Hạ.

Thẩm Tiên Hạ làm nũng một hồi rồi đưa tay lấy một bát cháo cô mới vừa nấu thổi thổi rồi đút cho bà.

"Con ốm đi nhiều rồi, con vẫn đi làm thêm nữa à?"

" Con không sao đâu mẹ đừng lo "" đưa một thìa cháo vào miệng bà cô cười hài lòng "" Mẹ chỉ cần dưỡng bệnh thật tốt là được rồi "

" À con muốn nói một chuyện với mẹ là con sẽ dời hôn lễ lại " Lời của cô vô cùng thông dong và có chút hờ hững.

" Hai con thật là... Lại cãi nhau rồi đúng không " Bà thật sự vô cùng lo lắng cũng không ăn cháo nữa mà hất tay bảo cô bỏ bát cháo xuống.

" Không có... Chỉ là con cần thời gian để suy nghĩ một chút "" Cô muốn nói gì đó nhưng nghẹn lại "" Mẹ đừng lo ".

"" Quen nhau bốn năm cũng không thật sự đã hiểu rõ về nhau sao? Mẹ từng nghĩ sẽ ngăn cản con kết hôn vì mẹ nghĩ khi con có gia đình rồi mẹ sẽ rất cô đơn "" bà ngưng một hồi lâu hai mắt đã ngấn nước. "" Mẹ hiu con nghĩ gì, nhưng con à thật sự không có ai kết hôn đều bất hạnh như mẹ đâu. Thiên Kỳ rất thương con "

" Ba cũng đã từng rất thương mẹ. Không phải sao?" Đôi mắt trong veo của Thẩm Tiên Hạ hướng về phía cửa sổ.

Hai người đang rất yên tĩnh suy nghĩ cho đến gần tối Thẩm Tiên Hạ mới đưa lưng về phía bà " Mẹ ngủ sớm mai còn phải xạ trị. Con về nhà chuẩn bị bài vở cho ngày mai "

" Ừmm ""

" Mẹ ngủ ngon "

9h tối Thẩm Tiên Hạ rời khỏi bệnh viện, vội vàng bắt taxi. Nhưng vừa vẫy tay ra thì có một cánh tay bắt lấy cô.

Là Thiên Kỳ.

" Em đi đâu cả ngày hôm nay? "

" Liên quan gì đến anh?"

Thẩm Tiên Hạ tiếp tục vẫy tay đón xe không thèm nhìn Thiên Kỳ một cái.

" Nói " Thiên Kỳ trừng mắt rống lên. Cả ngày hôm nay anh lục khắp thành phố tìm cô vậy mà vừa nhìn thấy anh cô lại lạnh nhạt với anh như vậy. Hai tay ghì chặt bả vai của cô.

" A... đau "

"Nói mau" sức lực của anh đã giảm không ghi chặt vai cô nữa.

"Tôi làm gì chả liên quan đến anh? A chắc anh vừa hẹn hò xong rồi chứ gì. Có vui không? " Thầm Tiên Hạ liếc hán một cái bén nhọn hơn cả lưỡi dao rồi giẫm gót chân quay đi.

"Tiểu Hạ... Tiểu Hạ em nói gì vậy anh nghe không hiểu" Thiên Kỳ bước nhanh theo Thầm Tiên Hạ trong lòng thấp thỏm lo sợ. Anh lại gần cô và bắt được cổ tay cô giọng nói xen lẫn sự mất mát "Em đừng vậy mà! Anh lo cho em mới giận dữ như vậy thôi... Được rồi anh có lỗi.. Anh xin lỗi... Sẽ không như vậy nữa"

"Anh đừng hòng xin, tội của anh không thể tha đâu nói chỉ vô ích thôi!" Thầm Tiên Hạ hất tay mình ra nhưng lại bị anh nắm thật chặt ôm vào lòng.

"Hãy nghĩ đến việc chồng của em bỏ bê công việc mà chạy đến trường đón em về... Còn nữa hán còn lục tung cả thành phố tìm em không ngại nắng mưa. Em xem cả ngày hôm nay anh vì lo lắng cho em nên ăn gì cũng không vô, gặp được em lại bị em bắt nạt như vậy...hmm"

Giọng nói hán ấm tới nỗi như xoa dịu đi cô.

"Đừng tự xưng chồng với tôi! Đi mà xưng với Hà Mỹ Mỹ của anh đi. ""

"Buông tôi ra... Buông nhanh tôi còn đi làm không rảnh nói chuyện với anh ""

Thiên Kỳ đã hiểu được chút rồi, thì ra cô thấy anh trò chuyện với Hà Mỹ Mỹ nên đang giận anh.

"Một lần này thôi... Em hiểu lầm rồi. Chúng ta sắp cưới nhau rồi em đừng có ghen tuông vớ vẩn như thế có được Không?".

"Còn nữa Anh không cho phép em đi làm nữa, lần này anh đã quyết em mà còn đi làm nơi nào nơi đó sẽ thành tro"

"Tôi không gả cho anh nữa, không cưới gì hết!"

Thầm Tiên Hạ nghiêng răng ken két. Thầm Tiên Hạ nói bỏ là bỏ không dây dưa. Cô co người đẩy anh ra nhưng không thể. Thiên Kỳ ôm chặt cô vào lòng cúi xuống nhìn cô. Dưới ánh đèn màu làm Thiên Kỳ đắm chìm nhìn gương mặt cô, nó cứ làm tim anh đập nhanh đến lúc không kiểm được cúi đầu xuống hôn cô.

Thầm Tiên Hạ định mở miệng cắt đứt với anh thì đôi môi đỏ mọng ấy đã bị anh hôn lấy.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Đợi em quên đi anh ấy / lập tức sẽ yêu anh

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 7 Đợi em quên anh ấy/ lập tức sẽ yêu anh

Nụ hôn dây dưa một hồi lâu Thiên Kỳ mới lưu luyến dứt ra. Cảm nhận cô đã bót giận nên buông cô ra. Đôi môi Thầm Tiên Hạ mấp máy "anh đừng ngăn cản em nghĩ kỹ rồi. Chuyện kết hôn để sau đi "

"Anh đã chuẩn bị hết rồi em làm sao vậy hay vẫn còn giận anh "" Thiên Kỳ lòng như lửa đốt, mi tâm chau lại đầy căng thẳng. Nếu cô không muốn thì anh sẽ không gặp không trò chuyện với Hà Mỹ Mỹ nữa hà tất gì phải cự tuyệt anh như vậy.

"Em không muốn có con vì có con sẽ trì hoãn việc học, em muốn mau chóng đi làm nuôi dưỡng Mẹ " Tay Cô bắt lấy tay anh và anh cảm nhận được hơi ấm của cô thật muốn giữ mãi như thế này.

"Mẹ của em cũng là của anh. Anh sẽ lo cho em chu đáo, em chỉ cần ở nhà. Mọi chuyện tiền nong cứ để anh gánh vác. Còn nữa, anh sẽ mời nhiều bác sỹ giỏi chữa cho Mẹ, em yên tâm.""

Thiên Kỳ muốn mau chóng kết hôn với cô vì anh không thể tới ngày chạy theo cô, sợ cô bị bắt nạt, sợ sẽ có người cướp cô đi mất. Dù yêu nhau 4 năm nhưng anh vẫn không thể tin tưởng được cô bởi vì anh quá yêu cô cứ mỗi lần nghĩ đến việc anh sẽ mất đi cô thì tim anh lại nhói đau.

"Cái gì? Em sẽ không ở nhà chờ anh nuôi đâu. Nếu anh muốn em là một mẫu người phụ nữ của gia đình thì xin lỗi em không thể ""

"Được. Em đi làm cũng được. Em không muốn có con sớm cũng không sao. Anh chịu em hết nhưng chúng ta phải kết hôn"

" Anh gấp vậy làm gì? ""Cô nói anh không hiểu sao.

"" Anh sợ mất em "" Hai hàng mi của anh rũ xuống và đôi mắt ương ượng khiến cô thật xúc động,thật muốn khóc.

Nếu bây giờ cô nói cô không kết hôn với anh vì trong lòng cô thật sự đã khắc ghi một hình bóng. Hình bóng đó tồn tại trong tim cô đã 5 năm rồi làm sao có thể thay đổi được.

Dòng suy nghĩ của cô khiến cô không thể cảm nhận được nỗi đau của anh. Sau khi nói " Anh sợ mất em" Thiên Kỳ đã đi, nhìn bóng lưng có thể cảm nhận sự cô đơn của anh đến nhường nào. Thắm Tiên Hạ đuổi theo anh ôm anh từ phía sau,ôm thật chặt.

" Sau tốt nghiệp em sẽ kết hôn với anh.Em yêu anh. Đợi em"

" Chờ em quên được anh ta em sẽ lập tức yêu anh,em không biết là bao lâu nhưng em sẽ " Những lời này sao cô có thể nói ra,thà cô đâm anh một cái chứ không thể nào nói ra những lời tuyệt tình với người yêu mình như vậy.

Thắm Tiên Hạ nói dối. Cô rõ ràng không yêu hắn,hắn biết cô làm người yêu hắn chỉ vì muốn hắn chữa trị cho mẹ cô thôi. Hắn quả là một kẻ đáng thương bị người ta thương hại. Mặc dù cô không biểu cảm gì ghét anh nhưng làm sao anh không đoán được tình cảm của cô chứ.

Anh ta là ai... Là ai khiến cô yêu say đắm đến thế?

Thiên Kỳ dang tay ra ôm chầm lấy cô, chậm rãi nói " Anh sẽ đợi""

Nhìn thấy những giọt nước mắt lăn trên má cô tìm anh như bị người ta cắt, anh vội nâng cằm cô lên hôn vào những giọt nước trong suốt kia.

" Anh rất yêu em, Thắm Tiên Hạ""

Nếu em muốn anh sẽ cho em tất cả những gì anh có,thậm chí là cuộc sống của anh nhưng tuyệt đối đừng rời xa anh.

Vote cho Hạ Nhiên nhé m.n☐

- Mời m.n đọc truyện ""Cô Dâu 18 tuổi và Chú Rể lạnh lùng "" của tác giả Phonglam914 (Hoa Thủy Tinh)☐

Love all!

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Người đàn ông ấy chính là tôi

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 8 Người đàn ông ấy chính là tôi

Tại sản thượng bệnh viện có một đôi tình nhân đang ngồi tựa lưng vào nhau. Cô gái có một đôi mắt to và trong như pha lê,chiếc mũi thẳng tắp và nhỏ nhắn bởi vì thời tiết lạnh nên chóp mũi cô hơi ửng hồng,đôi môi đỏ mọng quyến rũ, làn da trắng như tuyết,giương mặt chữ V nhỏ xinh. Chàng trai khôi ngô ngũ quan hoàn hảo, trên người khoát lên trang phục bác sỹ trắng tinh, đôi giày da nâu bóng loáng đưa ra một đôi chân dài miên man. Hai tay bọn họ nắm thật chặt,mười ngón tay xen vào nhau nhưng bàn tay nhỏ của cô gái kia đã bị chàng trai phủ lấy.

" Em biết không? Có một chàng play boy hạng nhất tại Bắc Kinh đã trở thành một người vô cùng si tình chỉ trong 1 ngày đấy ""

"" Không tin"" Cô gái ngây thơ trả lời.

""Anh ta một ngày thay trên 4 bạn gái, anh ta dường như không có nhà vậy suốt ngày ở phòng trà,quán bar,đua ngựa club, đua xe club,restaurant,hotel,...vv nhưng rồi một ngày anh ta gặp cô gái ấy thì trường học là nơi anh ấy đến nhiều nhất. Từ một sinh viên hạng chót lại trở thành một sinh viên ưu tú"" Thiên Kỳ lặng nhìn những ngôi sao,tạo nhã uống một ngụm trà,đôi mắt sáng bừng lên một tia hạnh phúc khó tả.

Thắm Tiên Hạ mỉm cười,cúi đầu tựa vào vai Thiên Kỳ "" À "" một tiếng. " Vì sao?""

" Vì trái tim chàng trai không phòng ngự bị cô gái lấy đi mất. Vốn dĩ mới bắt đầu đã không muốn lấy lại nên bây giờ càng không thể lấy "" Thiên Kỳ ung dung đáp.

Mỉ tâm nheo lại, giọng của Thắm Tiên Hạ bài xích ""Hối hận?""

"Em hối hận?" "lòng anh trùng xuống bị thương, xin em đừng cho anh thật hạnh phúc như lên thiên đường rồi lại rớt xuống địa ngục.

"Nhàm chán " Cô lè lưỡi ra trêu chọc anh.Bỗng dưng chợt nhớ ra điều gì đó gương mặt trở nên rất lo lắng "" Em thấy mẹ rất đau khi trị liệu, em phải làm gì đây khi tình trạng sức khỏe mẹ ngày càng tệ dù mẹ đã cố gắng che giấu ""

"" Thời gian này mẹ sẽ rất đau nhưng nếu kiên trì thì mẹ sẽ mau khỏi thôi. Em đừng lo""

Thiên Kỳ đứng dậy đưa tay lấy chiếc áo,dịu dàng nói "" Anh đưa em về ""

Trên xe.

"Được, em muốn ở chỗ Ái Tâm qua đêm sẵn tiện em lấy ít đồ "" Thắm Tiên Hạ nhắm mắt lại Thiên Kỳ nghĩ là cô mệt nên im lặng lái xe nhưng thật ra cô đang nghĩ về Thiên Hàn. Tại sao hắn lại hôn trộm cô chứ?Cô có nhìn nhầm không,nhìn vào mắt hắn cô thấy được một tình cảm mãnh liệt chất chứa đầy nỗi cô đơn. Phải chăng hắn yêu thích cô... Không đúng. Hắn rất lạnh nhạt với cô,cô còn không nghĩ tên của mình lại được hắn nhớ hưởng gì là yêu. Mặc kệ hắn làm sao bây giờ cô cách xa hắn là được, càng xa càng tốt. Coi như hắn là một tên biến thái đi. Mà cũng không phải hắn có thêm liếc nhìn vào cô gái nào đâu chứ, không phải Thiên Kỳ nói hắn còn chưa bao giờ có người yêu sao,hắn chưa đụng đến phụ nữ thì hắn sao lại biến thái??? Cô có nên nói với Thiên Kỳ không, nếu nói thì bình giấm chua của hắn sẽ đổ ra hết mất cô sẽ không gánh nổi hậu quả. Hai người họ là anh em mình cũng không nên vì chuyện nhỏ này mà ảnh hưởng đến tình cảm của họ.

Thắm Tiên Hạ vò đầu bứt tóc đôi mắt vẫn nhắm nghiền không hề biết chiếc xe đã dừng lại hơn nửa tiếng.

Thiên Kỳ ghé sát người cô gỡ dây an toàn thấy đôi mắt vẫn nhắm nghiền liền lấy điện thoại ra nhắn một tin với Ái Tâm " Mở cửa "". Sau khi cửa được mở anh khẽ cúi người bế Thắm Tiên Hạ vào trong.

Ái Tâm hôm nay rất mệt mỏi tìm Thắm Tiên Hạ nên nghe tin tìm được người cô phấn khích hẳn lên nên giọng nói hơi lớn hơn bình thường " Anh tìm nó ở đâu vậy?"

Thiên Kỳ trừng mắt nhìn cô rồi nhìn Tiên Hạ cô thấp giọng thủ thỉ " xin lỗi""

" Ra ngoài ""

Ái Tâm bĩu môi " Tôi cũng có bạn trai nha " rồi thông dong theo sau Thiên Kỳ ra ngoài.

" Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Tại sao anh tìm được cô ấy từ người đàn ông đó?"

"" Đàn ông? ""

"" Đúng. Nhưng... ""

" Là ai... ai hả nói tôi biết hắn là ai.. nhanh "" Đôi mắt hắn chứa đầy tia máu đáng sợ, hai cánh môi giật giật rống lên nghe nhói tai kinh khủng phản ứng mãnh liệt khiến Ái Tâm phát run.

Làm sao đây?

"" Cô không nói tôi sẽ giết cô ngay lập tức... Nói không ""hai tay hắn bóp lấy cổ cô khiến cô hô hấp khó khăn,nói không ra tiếng "" Buông tay... ra...anh...anh...thật..đi..ên rồi ""

Bỗng nhiên có một giọng trầm ấm xuyên qua tai cô lạnh thấu xương. " Người đàn ông đó chính là tôi ""

Bàn tay từ cổ cô đã buông lỏng và mơ hồ nhìn thấy người đàn ông đang đứng dưới ánh đèn đối diện cô. Đúng. Chính là hắn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Khoảng cách

"" Là anh? "

"" Đúng. Thế nào "" Hai tay Thiên Hàn nắm chặt thành quả đấm. Anh chịu nỗi đau này đã bốn năm rồi,anh che giấu cảm xúc thực của bản thân từng ấy rồi hôm nay anh muốn nói lên hết tất cả nỗi lòng của mình. Dù thế nào anh cũng cam chịu.

Thiên Kỳ bật cười thật lớn khiến người ta cảm thấy rung mình,thật đáng sợ. Đôi tay hắn chậm chạp đưa vào túi ung dung bước đến nơi Thiên Hàn đang đứng. Khoảng cách hai người chừng 1m thì dừng lại, mỉm cười "Vậy em yên tâm rồi. Cảm ơn anh"

"Cậu..." Cô hống hắn nghen lại. Còn tưởng cậu ta sẽ nổi giận. Đứng rồi hắn là người mà cậu tin tưởng nhất điều đó khiến hắn thật hồ thẹn vì hắn yêu vợ của chính em mình. Nực cười lắm đúng không? Hắn trở nên hồ đồ từ lúc nào vậy.

"Về thôi"

"Được"

...

Bóng lưng của Thiên Kỳ khuất xa nhưng Thiên Hàn vẫn đứng im bất ở đó. Đèn nê ông chiếu xuống gương mặt hoàn mỹ của anh càng trở nên mê hoặc.

Ái Tâm bước gần đến anh mở miệng " Anh yêu thích bạn tôi?" Ánh mắt trầm luân ấy cô có thể hiểu được một chút tâm trạng của anh ta.

"..."

"Tốt nhất là không có,cậu ấy sắp kết hôn rồi tôi không muốn cậu ấy gặp phiền toái"

"..." Thiên Hàn trầm mặc như cũ không để ý đến Ái Tâm lâm nhảm bên tai.

Kết hôn ư? Đừng vọng tưởng.

Rời khỏi anh... nằm mơ đi.

"Ra đây!"Đôi môi mỏng của anh mấp máy ra lệnh Thẩm Tiên Hạ đang trốn sau bụi cây ra ngoài gặp anh. Ánh mắt dừng lại trên đỉnh đầu nhấp nhô run sợ của cô.

(Im lặng)

Hắn không còn đủ kiên nhẫn đợi cô liền trực tiếp giẫm đế giày không nhanh không chậm tiến gần bụi cỏ...

"Anh không rõ sao? Đi ra chỗ này... Anh "

Ái Tâm không hiểu gì cả như một kẻ ngốc lồi kéo cánh tay của anh.

Anh ghét sự đụng chạm nên dùng lực hất tay cô ra.

Thẩm Tiên Hạ thấy Ái Tâm lăn tự do trên mặt đất hốt hoảng chạy ra đỡ lấy... nhưng chạy chưa được ba bước thì bị một cánh tay rắn chắc tóm lại.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Cô xứng?

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 10 cô xứng?

"Đi theo tôi!"

Dưới ánh đèn neon rọi xuống đường mập mờ.Lấp lừng ánh sáng mờ nhạt quyến rũ lạ kì

"Anh quá hồ đồ rồi.. Tôi xin anh đấy"

"Muốn tôi dừng lại thì em giải trừ hôn ước với hắn đi"

"..."

"Dù thế nào thì em cũng không yêu hắn ta nên kết thúc nhanh cho tôi"

"Anh ấy là em ruột của anh đấy. Còn nữa sao anh biết tôi không yêu Thiên Kỳ? Nực cười "

"Em không có lựa chọn."

"Tại sao lại là tôi?"

"..."

"Anh thực không để tâm đến tôi tại sao lại không muốn Thiên Kỳ cưới tôi?"

"..."

"Anh...yêu tôi?"

"Mơ tưởng"_ Thiên Hàn nhếch môi cười khẩy

"Cô không xứng với em tôi"

Đúng. Cô chỉ là một cô gái nghèo nàn sống bằng nghề bán thời gian có một người cha tệ bạc,rời bỏ mẹ cô khi cô còn trong bụng mẹ. Thậm chí cô còn chưa một lần được nhìn thấy cha.Người thân duy nhất của cô chính là mẹ,người có thể cứu mẹ cô chỉ có Thiên Kỳ cho nên cô không thể rời bỏ anh.

Lừa gạt tình cảm của người khác thật hèn mọn nhưng tính mạng của mẹ cô không dám đánh cược.

Nhưng không phải là không có cách. Chỉ là...

"Tôi đồng ý! Tôi đi được rồi chứ"

Thẩm Tiên Hạ đạp gót chân rời đi,đầu cô bây giờ trống rỗng, một mõi. Từ giờ cô phải tự lập rồi tự mình lo cho mẹ làm cô thoải mái hơn nhưng cô đã quen dựa dẫm vào Thiên Kỳ suốt 4 năm rồi điều này không phải nhanh chóng mà tiếp nhận.

"Cô đứng lại đó cho tôi"

Thẩm Tiên Hạ bước đi càng nhanh hơn, tai nghe được tiếng bước chân phía sau cô dồn dập tiến gần cô.

Cô thật không muốn nhìn thấy hắn.

Càng nghĩ bước chân cô chạy càng nhanh..."Tiểu Hạ"

Bỗngưng có một lực mạnh kéo cô lại,cổ tay cô thật đau. Cả người vặn vẹo làm cô chao đảo khoảng không.

Có lực nặng đè lên người cô,hô hấp thật khó khăn,Thiên Hàn.. máu. Khắp người anh đều là máu,mùi máu tanh xông vào mũi cô ngày một nặng,máu trên đỉnh đầu anh không ngừng chảy.

Anh cứu cô.

"Nếu một ngày em phát hiện ra anh đã yêu em thì anh xin lỗi vì anh đã không che giấu thật kỹ.

Anh đã yêu em từ cái nhìn đầu tiên. Từ giây phút tìm anh đầu tiên vì một người con gái mà đập liên hồi.

Anh muốn nói lời yêu em nhưng không thể ích kỷ chiếm lấy tình yêu không thuộc về mình.

Anh từng nghĩ sẽ chôn cất tình cảm này cho bản thân lạnh lạnh nhìn em hạnh phúc bên người em chọn và anh sẽ tìm một nơi thật xa xôi sống cô đơn đến già.

Nhưng em có biết không.. càng xa em chỉ làm anh càng thêm nhớ,nhớ một cô gái tóc đen mắt xanh trong veo tên Thẩm Tiên Hạ -cái tên làm anh khắc cốt ghi tâm, con tim này dường như co thắt quặn đau không dừng.

Hoặc là có em bên anh hoặc là anh sẽ chết.

Anh yêu em.

Nhật kí 16/06/1996 tại California

Người tôi yêu đính hôn với em trai tôi.

Bạn đang đọc truyện Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Định mệnh

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 11 Định mệnh

Ba tháng sau...

"Sinh viên Bách khoa Thẩm Tiên Hạ cô đứng lại cho tôi"

Trước mặt cô là một nam nhân xuất chúng,cao hơn cô một cái đầu đôi mắt đầy giận dữ...

"Hội trưởng?" ánh mắt của hắn khiến cô hoảng sợ. Giọng của cô bắt đầu run rẩy,nếu như nói có lẽ là lần đầu tiên cô sợ một người như vậy.

Chân đang tiến lên bậc thang,bất ngờ lơ lửng trên không trung.

"Á"

Đầu cô trống rỗng cả người bị một bàn tay rắn chắc tóm lấy...

Cô và anh chàng kia rơi tự do xuống bậc thang,khoảng cách cũng khá cao lúc hai người tiếp đất hắn dùng lực kéo cô nằm trên người mình che chở cô bằng tấm lưng của mình.

Phịch

Cảnh này thu hút rất nhiều người, hơn nữa đây còn là sân vận động của trường đại học nên người đến xem ngày càng đông.

Nữ sinh kia chính là hoa khôi bách khoa năm hai- Thẩm Tiên Hạ.

Nam sinh kia chính là hội trưởng ưu tú nhất trường-Đinh Mặc.

Cả trường đều rầm rộ cả lên và trang thông tin của trường đã bắt đầu truyền nhau thông tin về hai người nội dung cực kì bất mắt " Thiên tài đại học Sunny hẹn hò với mỹ nhân đã có chủ"

"Tại sao cuộc picnic của trường cô không tham gia, cuộc thi hát nhạc kịch do các tiền bối tổ chức cô vẫn không theo lệnh, tôi ra lệnh cho lớp cô cử thành viên tham gia câu lạc bộ bóng rổ cũng chẳng thấy bóng của cô. Cô kiêu ngạo như thế đủ rồi đấy."

"Vâng." Thẩm Tiên Hạ vẫn trầm thấp,thờ ơ nhưng Đinh Mặc cho là cô đang lo lắng.

"Tháng sau trường sẽ tổ chức cuộc thi bóng rổ giao lưu với đại học ngoại thương The Wolds. Hai trường ta luôn là đối thủ của nhau,đừng để tôi phải mất mặt." Đinh Mặc nhìn chăm chăm vào cô,vô tư ra lệnh.

"Rõ."

"Tốt" giọng điệu tỏ ra rất hài lòng.

"Anh nói xong chưa? Tôi đi được rồi chứ?"

Thẩm Tiên Hạ liếc nhìn Đinh Mặc giống như vô ý nhưng giọng nói đầy tia sát khí.

Tia mắt Đinh Mặc đầy phẫn nộ vốn dĩ anh luôn nghĩ cô sẽ đồng ý vô điều kiện. Đáng này cô lại dám coi anh không ra gì, được lắm.

Anh cũng đã nghĩ đến việc cô sẽ từ chối tham gia nhưng cũng không ngờ đến cô lại kiêu ngạo không xem ai ra gì như thế.

Phục hồi xong tinh thần rốt cục anh cũng tiêu hoá xong lời cô nói. Quả là thông minh à không nói đúng hơn là không biết sợ,không xem ai ra gì.

Trước giờ anh vẫn luôn để ý với cái tên Thẩm Tiên Hạ vì cô khá nổi bật. Đặc biệt trong toàn bộ danh sách hoạt động của trường đều không có tên cô. Có lần, anh đọc được một tờ báo anh mới biết được cô là một vận động viên bóng rổ xuất sắc nhiều lần dành huy chương vàng quốc gia và hơn 4 huy chương vàng quốc tế. Đó là lúc cô học trung học. Cô là một thiên tài kĩ thuật, vẽ rất đẹp lúc trung học cô có xuất bản truyện tranh do mình vẽ..thu thập rất cao và điều làm anh chú ý là ngày hôm sau đó toàn bộ số tiền cô đều góp vào quỹ từ thiện.

Cả người anh toát ra vẻ lạnh lùng,ánh mắt sát lạnh đâm vào cả người cô rồi xoay lưng bước đi. Bóng lưng càng xa dần... trong lòng cô thấp thòm một

thứ gì đó chẳng lành...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Thực hiện lời hứa

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 12 Thực hiện lời hứa

Thời gian này đối với cô mà nói thật không dễ trải qua chút nào. Cô và Thiên Kỳ chia tay tiền sinh hoạt trị bệnh cho mẹ đều do cô tự làm một phần còn lại là vay. Cô phải chăm chỉ làm nên việc học sa sút hơn trước nhưng vẫn giữ vị trí đầu bảng. Nhưng vẫn hay bị anh chàng hội trường đi đến chết đi sống lại, quét dọn bể bơi, nhà vệ sinh, quét rác, phát quảng cáo,... Lí do là gần đây cô không tham gia vào tổ chức tình nguyện nếu không làm theo hần thì có thể cô bị đình chỉ học tập.

Có điều bọn cho vay hay quấy rầy và làm phiền tới cô...

Giờ tan học...

Cô và Ái Tâm dắt tay nhau đến một cửa hàng bán thức ăn nhanh và chạy thẳng đến tiệm bánh ngọt phụ bán. Quan hệ hai người rất tốt từ khi cô trở nên nghèo túng thì họ khăn khít hơn, cùng cam chịu khổ cùng làm chữa bệnh cho mẹ cô.

Tan tầm cả hai đều mệt như đi bộ về nhà bỗng Ái Tâm thấy một hình bóng quen thuộc...

"Tiểu Hạ... Tiểu Hạ"

"Hmm"

"Đó là.. không phải là Thiên Kỳ chứ"

Dư quang mắt cô bỗng quét ngang nhìn thấy hần.. không sai.

Hần bước ra từ bán bar hai tay còn ôm hay cô gái ngực tròn mông mẩy. Hần phóng khoáng trao cho cô gái tóc vàng mặc váy cúp lộ ra bộ ngực cỡ C một nụ hôn nóng bỏng, tay trái hần là đang vuốt ve cặp mông đầy đặn của cô mặc váy bó sát. Trong cổ họng cô nghẹn nghẹn muốn phát nôn, lúc trước cô biết hần là một kẻ đa tình đa sắc nhưng lại không nghĩ hần lại ghê tởm đến thế.

Đàn ông chính là thế ư? Chia tay hần chưa đầy ba tháng mà hần lại ở bên đứa khác rồi.

Xem ra cô còn may mắn.

trái tim mình, như là bị vật bén nhọn nào đó hung hăng đâm vào, nứt ra một lỗ hồng rất lớn, có máu đỏ tươi, chảy nhỏ giọt ra.

Cô từng nghĩ đến Thiên Kỳ vì cô mà thay đổi bản thân nhưng không.

Dù biết họ đã kết thúc anh là người tự do nhưng cô vẫn chưa sẵn sàng đối diện với việc này.

Con gái là như vậy. Rõ ràng là không yêu nhưng vẫn muốn chiếm hữu trái tim của người đàn ông./

Là do cô ích kỉ. Trong tim đơn phương một hình bóng thời thơ ấu, một giây sau liền rung động trước Thiên Hần che chắn bảo vệ mình và phần nộ ghen tuông khi người yêu cũ bay bướm bên lũ hoa.

Cô muốn lại gần túm lấy cổ hần đánh cho một trận nhưng không phải hần làm vậy cho cô nhìn thấy hay sao? Hơn nữa bọn họ không là gì của nhau đến gây sự khác gì tự mình rước lấy nhục.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Bắt cóc

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 13 Bắt cóc

Căn phòng của cô và Ái Tâm nhỏ hẹp nhưng đầy đủ và ấm cúng. Ái Tâm có một căn nhà nhỏ ở ngoại ô và cha mẹ cô sống ở đây.

Từ nhỏ Ái Tâm đã ước mơ làm nhà văn. Bề ngoài cô ấy ngây thơ trong sáng như vậy dễ thương như vậy nhưng những gì cô viết rất bi ai đau khổ. Ái Tâm đang viết về một cô gái chờ đợi người yêu đã chết. Cô cảm nhận được hơi gió có hơi thở của người ấy nên cứ tiếp tục chờ đợi đến khi tuổi xuân qua đi cô mới phát hiện chính mình không thể tiếp tục chờ đợi mà phải chính mình đi tìm người ấy.

Có lần, thấy cô ấy cầm cúi viết tiểu thuyết mà nước mắt rơi ướt đầm gọng kính.

Đôi lúc cô ấy vu vơ lời bài hát này...

Nè mô ri năn mu, na ná ppa so.

Nố ha na pa kè nừn mô rừ gồ.

ká ra sa, ra ưn pồ gồ in nừn nó (ồ ồ....)

Í răn nê ma-un đồ mò ru get chỉ(i í...)

((ừ...ừ m...ừ...ừ.... yía haru ê ná rán ộp gen chi.

Tô chu gồ chuyp chà ộp ken chừn Mán(an...)

Nố môm ba, ra man bồ gồ in nừn ná(a.a...)

Chát ku nưn mu li hừ ri gồ ri sò (o"..o"...)

Nô,y ear,chnu sú(uru) bư.Bồ nừn gồ tò nà nừn bô kì ya (a" a...)

À chừn ma, yê ma, ư mừ mu la ðù,cừn mừ sừ chừ ðiưu sí ga ðô

(ớ..ớ...)

Ní ga nô, mu gu gồ sịp nưn ðà ðề(ề ền)

Nố mô ki-o7ng đi gi him ðừn na lê nứ(ư...ư)

Nố ri sa, rang han, ðà ịp kha zìm mê(ền) ðtô la.

Hừn ca tha si ttu Crai ing for you.

Hừn cha tha si ttu Mít sing for you!

Baby I love you I'm wê ling for you!

RẦM..M..M

"Thẩm Tiên Hạ mở cửa.."

"Con ả này mày mở cửa cho tao"

Tiếng đập cửa khiến cả hai giật mình, ôm nhau thật chặt khiếp sợ.. Nếu hôm nay cô không trả tiền thì phải làm vợ của tên đại boss của chúng để trừ nợ. Cả hai dù làm việc có chăm chỉ thế nào vẫn không đủ trị bệnh cho mẹ và cả lo đóng học phí đại học nữa.

"Tao đếm đến ba mày không mở tao đốt cái nhà này cho mày khát nợ.. hừ.. đại ca nhà tao có lòng mày không nhận thì hôm nay ta chôn xác mày ở đây"

"1.." tiếng này thật lớn như dã thú không khí thật khiếp đảm.

""Ái Tâm nhớ lo cho mẹ mình nhé...cậu còn phải giúp mình tìm anh hai nữa đó không được quên"

"Cậu định ra đây sao chứ? Cậu nghĩ mình sẽ đánh tâm cho cậu làm mồi cho bọn thú vật đó à? Để mình đi cho bọn hán một trận cậu yên tâm ở trong này là được rồi"

"2" âm thanh thúc giục của bọn chúng làm không khí vô cùng căng thẳng. Một là bán mình hai là bán bạn mình nhưng cô không thể liên lụy đến Ái Tâm.

"Cậu đừng lừa mình.. " Thảm Tiên Hạ lao như bay ra ngoài cửa " Tôi ra... tôi ra..!"

Cô chạy được một bước thì có một thứ cứng đập vào đầu thật mạnh, trước mắt cô là một mảng tối mù không tự chủ được mà ngã xuống.

Ái Tâm vật ngã Thảm Tiên Hạ xuống để cô an vị trên ghế rồi ung dung ra ngoài.

Bước ra khỏi cửa bọn kia nhìn cô tràn đầy ngạc nhiên.

"Chúng ta cần không phải là cô. Người đâu?" tên mập hét lên nghe chói tai. Nói rồi có một tên gầy gò miệng áp sát tai hắn nói gì đó tên mập gật gật đầu gọi một cú điện thoại rồi trực tiếp mở cửa bảo Ái Tâm vào.

Chiếc xe nhanh chóng chạy ra khỏi thành phố.

Thảm Tiên Hạ trong nhà bị một nữ áo đen vác ra ngoài còn hôn mê bất tỉnh nhanh chóng bỏ vào xe vút chạy ngày càng xa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Tâm sự ngày mưa

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 14 Tâm sự ngày mưa

Từ lúc chia tay với Thảm Tiên Hạ, Thiên Kỳ bỗng trở thành người khác anh ít đến bệnh viện các cuộc họp ngày càng vắng bóng anh. Bởi là, mỗi ngày anh đều sẽ uống thật nhiều rượu, số lượng rượu anh uống hoàn toàn có thể nhấn chìm anh. Anh mơ hồ cảm thấy nếu khiến cô tiếc nuối vì đã bỏ rơi anh chắc sẽ khiến cô quay lại, thậm chí anh đã sắp xếp nhiều thứ để cô nhìn thấy nhưng anh đều thất bại.

Anh từng nghĩ sẽ cầu xin cô quay lại nói với cô là hãy tiếp tục lợi dụng anh để anh có cơ hội ở bên cô nhưng anh có làm vậy thì cô cũng sẽ tuyệt tình như vậy thôi.

Cô đã hoàn toàn muốn cắt đứt quan hệ với anh, anh đều biết. Thậm chí ý nghĩ đó của cô vốn đã có từ rất rất lâu rồi..

Anh tiếp tục giúp cô chữa trị cho mẹ cô đổi lại là bị cô cự tuyệt.

Có phải không cô chán ghét anh đến thế?

Lúc trước anh quen rất nhiều cô gái đều anh là người chủ động chia tay nhưng anh không nghĩ rằng rồi bỏ cô anh lại đau đến vậy.

Ông trời là đang trừng phạt anh đó ư?

Anh không biết nên trách cô đã vô tâm tàn nhẫn với mình hay trách số phận ghét bỏ anh.

"Nhị thiếu, đại thiếu đã tỉnh từ tuần trước vì Thiên tiên sinh tắt máy nên tôi không thể thông báo cho ngài. Thực xin lỗi." Điện thoại anh hiển thị thông báo từ bệnh viện. Đây mắt anh thất thần một hồi rồi nhẹ nhàng nở nụ cười. Đúng chỉ có anh hai mới có cách giúp cô và anh khôi phục trở lại.

_____ đường _____ phân _____ cách _____

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Nợ cũ nợ mới

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 15 Nợ cũ nợ mới

Thẩm Tiên Hạ khi tỉnh lại đã gần 6 giờ chiều, tay cô bị trói chặt nên có vết sưng đáng sợ. Lúc này, cô mơ hồ nghe được tiếng bước chân đến gần... Căn phòng thoáng đãng cô ngửi được mùi xạ hương nhàn nhạt rất mê người.

Cô cảm thấy nó rất quen thuộc và rất dễ chịu.

Đầu trói bị người khác mở ra, cô cảm nhận được sự quan tâm dành cho mình nhưng sợ đó là ảo giác.

Bàn tay kia nhẹ nhàng xoa xoa những ngón tay cô, luồng gió nóng hồi thổi vào khiến cô muốn tê liệt. Da thịt non mịn của cô đã nổi lên một tầng hồng.

....

Gương mặt tức giận lạnh lùng của Thiên Hàn khiến bọn mã to kia sợ hãi, dự cảm không hề tốt.

Bọn chúng có sáu người mỗi người bị một cước vào bụng, tên đầu đàn thì thâm hơn là bị nắm đấm vào mồm phun ra một ngụm máu đỏ tươi, mùi máu tanh tràn ngập căn phòng. Trợ lý Thiên Hàn không thể mở miệng ngăn cản càng không thể để ông chủ tiếp tục đánh người.

Bọn chúng đều bị đánh đến vật vờ không còn cảm giác, cả người họ đều mềm nhũn mặc kệ Thiên Hàn tóm cổ họ bao nhiêu lần, đánh bao nhiêu lần đều không khả năng kháng cự.

Đây có thể là ngày sống cuối cùng của họ.

Cảm giác như không đủ. Thiên Hàn lấy bình thủy tinh trước mắt hung hăng đập vào đầu tên mập.

"Dừng tay"

chiếc bình cách tên mập chừng 2cm thì dừng lại rơi xuống nền gạch.

...choang...

Thẩm Tiên Hạ đang ngủ thì nghe thấy tiếng động. Tuy không lớn nhưng đủ để cô chú ý, lúc chưa hoàn hồn được thì một người đàn ông kéo lấy tay cô giọng cực kì khẩn trương

" Cứu người. Mau nếu không sẽ xảy ra án mạng".

Theo quán tính cô nhanh chóng chạy xuống lầu và cảnh tượng dưới lầu lúc này vô cùng phong phú. Chủ đạo là màu đỏ rực, xung quanh 6.7 người ngã xả ngất xỉu.

Nhìn xa nhưng cô lại thấy một thân ảnh quen thuộc...

Người đàn ông từ từ xoay người lại. Thiên Hàn, là Thiên Hàn. Không phải hắn vì cứu cô nên đã hôn mê bảy tháng sao? Hắn đã tỉnh từ bao giờ?

Không đúng, tại sao hắn ở đây còn có ra tay đánh người.

Thiên Hàn một chút khẩn trương cũng không có, liếc nhìn trợ lý nhàn nhạt phản phó " xử lý "

Anh ta thản nhiên như không, bỏ tay vào túi nhàn nhã lên lầu, khi đi qua người cô dùng ánh mắt ra lệnh cô đi theo mình.

Thẩm Tiên Hạ dần hiểu ra vấn đề. Trước nay mình vẫn ở trong tầm kiểm soát của hắn, bây giờ lại là con nợ của hắn.

...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 16: Kết hôn

"Tôi không ngờ anh lại hèn hạ đến thế"

Ngữ điệu nhẹ nhàng nhưng lại khiến cho anh thật chua chát. Anh không ngại che chở cô, lúc nhìn thấy chiếc xe sắp va vào cô tìm anh như lọt ra khỏi lồng ngực.

Anh sợ lắm, lao ra cứu cô. Thế nhưng, khi tỉnh lại hoá ra cô chưa một lần đến thăm anh. Cô không yêu anh không chấp. Cô không quan tâm anh lại càng không chấp. Nhưng anh rất đề ý đến những người đàn ông khác xung quanh cô. Nhất là tên Đinh Mặc.

Xưa nay không phải anh chưa từng tiếp xúc với phụ nữ. Mỗi tháng đều dặt về một cô cho người thân xem mắt nhưng vẫn là đối phó.

"Chỉ là 5 nghìn vạn đồng cô trả tôi là có thể đi."

Hắn bước đến gần hai tay vòng trước ngực, từ trên nhìn xuống quan sát cố ý cúi thấp đầu nhìn vào mắt cô. Đúng. Là đang uy hiếp cô. Cô chính xác là không thể trả...

"Dù sao anh cũng là ân nhân cứu mẹ tôi, số tiền này cũng khá lớn nhưng không phải tôi không trả được vấn đề là thời gian thôi. Anh thấy thế nào... có thể chứ.!"

Thẩm Tiên Hạ nâng mặt lên nhìn hắn, trong lòng cô khẩn trương có, lo sợ có... làm sao đây? Rõ ràng là không thể trả nhưng cô vẫn nói thế, vẫn cam đoan sẽ trả với anh vì cô biết mục đích của anh không phải là tiền. Còn chính xác mục đích anh là gì cô không rõ...

Hắn im lặng. Quét ánh mắt nhìn cô thản nhiên đưa tay nắm lấy eo cô kéo cô dán sát vào người mình.

"Dựa vào gì khiến tôi tin cô đây... Trên thương trường chưa ai dám khất tiền của Thiên Đại Thiếu Gia tôi đâu nhé Thẩm tiểu thư"

"Tôi là sinh viên bách khoa tôi có thể làm việc trong công ty lớn. Dựa vào năng lực của mình mỗi tháng tôi có thể kiếm được 50 vạn đồng, cho tôi 5 năm tôi sẽ trả"

Giọng càng lí nhí. Lí lẽ cũng thuyết phục lắm đấy nhỉ.

Hắn nâng cằm cô lên tay mân mê chiếc cằm nhỏ nhắn "không thể".

"Kết hôn với tôi, tôi sẽ suy nghĩ kỹ lại"

"Không" Kết hôn với hắn sao? Cả đời này cô có thể yêu nhiều người nhưng hoàn toàn không có cảm giác với hắn. Cô ghét hắn từ lúc bắt đầu gặp hắn. Hắn cứu cô suýt mất mạng nhưng cô chưa một lần áy náy, hoàn toàn xem thường. Vì sao ư? Cô không biết. Tuyệt người hắn cô cực kỳ ghét: lạnh lùng, gia trưởng, độc đoán, tàn nhẫn vô tình.

"Tình trạng mẹ cô tôi đã biết, tất nhiên dựa cô thì bà sẽ không qua khỏi 3 tháng nhưng chỉ cần tôi phụ trách bà ta có thể sống được mười năm. Thế nào? Điều kiện của tôi không tồi chứ?"

"Việc của tôi không cần anh quản.. còn nữa tôi cảm anh nói linh tinh. Tôi không đời nào kết hôn với anh"

Lồng ngực anh thấp thòm lên xuống, kiềm nén tức giận, anh chán ghét đến vậy sao, kết hôn với anh khó vậy sao...

"Tôi nghĩ cô đánh giá mình quá cao rồi. Cô nghĩ vì lí do gì tôi muốn kết hôn với cô? Yêu cô sao?"

Mỗi anh nhếch lên khinh thường, là anh đang chán ghét chính mình giữ lại chút tôn nghiêm cho anh.

"Cô không xứng với Thiên Kỳ." buông cô ra khỏi người mình Thiên Hàn tiểu sai đi ra khỏi phòng đóng sập cửa lại.

Cả người đàng đàng sát khí.

Buổi tối...

Thẩm Tiên Hạ ngồi vào một góc tường đã gần 2 giờ đồng hồ, cô chịu lấy hắn không phải mẹ cô sẽ được cứu sao? Cô còn ngại cái gì chứ. Dựa vào anh cô còn có thể tìm được anh trai, tìm được anh trai là cô có hi vọng rời khỏi hắn rồi...

Sau khi bị từ chối anh cực kì mất hứng lái xe đến Kim Bích Huy Hoàng đánh bài, đánh được mười mấy ván nhưng toàn thua. Nhìn đồng hồ cũng đã gần mười giờ không biết cô đã rời đi chưa, lúc chiều anh đã thấy vết thương trên trán cô bây giờ cảm thấy bất an đến tay chân luống cuống làm rơi điều thuốc kẹp trên tay xuống bóng tay anh. Mọi người trên bàn cảm thấy lo lắng vì vết bóng của anh đã đổ lên nhưng anh không hề có cảm giác đau.

"Thiên tổng ngài không sao chứ...?"

"Thiên tổng."

Anh giật mình nhìn xuống vật áo của mình bị nhân viên kia phui phui, một người cầm tay anh chườm đá. Tay anh rút về lạnh nhạt đáp:

"Không sao. Tôi có việc hôm nay cứ đưa hoá đơn cho tôi mọi người thoải mái"

Thẩm Tiên Hạ rời khỏi phòng. Lúc trước cô biết hắn có một căn biệt thự ở trung tâm thành phố cực kì xa hoa, phải biết muốn có được một tác đất ở đây phải là một người cực kì giàu có. Cô biết, hắn luôn miệng nói cô không xứng với Thiên Kỳ là đang bảo vệ cho em hắn. Thực tế mà nói hắn có nhiều cách để cô rời xa em hắn nhưng tại sao lại chọn cách đây đưa thế này.

(người ta yêu cô đó cô nương(="."="=)

"Cô còn chưa đi?"

Giọng nói của hắn làm cô giật mình. Hắn đã về.

"Chờ anh."

"..." anh tỏ ra không quan tâm nhưng trong bụng như mở cờ. Trời ạ anh là đang mơ sao.

Xử lí vết thương cho cô xong cũng gần 12 giờ khuya. Cả ngày hôm nay thật mệt mỏi nhưng một câu của cô khiến anh rất vui vẻ.

"Chúng ta kết hôn đi, tôi đồng ý"

"Tốt. Cô đeo vào đi" anh rút ra một chiếc nhẫn kim cương sáng chói màu xanh dương được cắt tỉ mỉ thuận tay vút lên người cô.

"Bây giờ sao? Còn sớm quá đi"

"Tôi không thích phụ nữ nhiều lời. Mai tôi đưa cô đến cục dân chính"

"Tôi đâu cần anh thích" cô vừa đeo chiếc nhẫn vào □ vừa lí nhí trong miệng rủa.

"Tôi đưa cô về. "

"Khuya rồi tôi muốn ngủ, tôi ngủ ở đây được không?" Vừa dứt câu cô đã nằm xuống giường đắp chăn lên tự nhiên như ở nhà.

"Không. Cô ngồi dậy cho tôi"

"Vì sao?" con buồn ngủ khiến giọng cô cáu gắt. Ngủ nhờ thôi mà làm gì góm thể không biết.

"Chướng mắt"

.....

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Tù tội

2 tuần sau...

Cả thành phố Trang Sơn ngập tràn tin đồn đại thiếu gia Thiên Hàn gia danh bất hư truyền thiếu niên kiêu từ kết hôn. Tin tức đã làm cho thương giới nhộn nhịp không ít ai cũng bất ngờ và tiếc nuối. Họ nằm mơ cũng không dám nghĩ tới đối tượng kết hôn của anh lại là vị hôn phu của nhị thiếu Thiên Kỳ.

Bọn chó săn vào cuộc và... cuộc sống của Thẩm Tiên Hạ bắt đầu phiên toái đi.

_ Hai người kí tên vào đây! _ tiếng người lính chứng

Thẩm Tiên Hạ không kịp phản ứng, bàn tay cô đã bị hắn tóm lấy ép buộc cô kí.

_ Cô Thẩm không tự nguyện kết hôn phải không?

Lời chưa ra khỏi miệng đã bị hắn nhốt vào lồng ngực hắn, bàn tay kia còn lộn xộn vuốt ve bụng cô.

Cô ấy giận dữ vì tôi đã hứa là kết hôn rồi mới sinh con vậy mà... Cô hiểu rồi đấy tôi không kiềm lòng nổi nữa mới đắc tội với cô ấy. hần phì cười

Hắn muốn cô tức chết mà.

_Anh..

Thôi nào cô gái. Chuyện bình thường í mà. Nào mời cô. tờ giấy đưa đến trước mặt cô, "*được lắm! Dù trước sau gì cũng là vợ anh ta. Để xem, tôi sẽ khiến anh hối hận vì cưới tôi*"

Tôi đang lái xe đấy cô.. um Thẩm Tiên Hạ ngồi vào lòng hắn một tay nắm vạt áo hắn một tay đưa vào ngực hắn sờ loạn.

Không phải hắn chưa đụng đến phụ nữ sao. Hắn chán ghét phụ nữ vậy cô cứ bám lấy hắn cho hắn chán ghét mới thôi. Nhưng nhìn mặt đối mặt với hắn cô không khỏi si mê, da mịn màng lúc này ửng hồng khiến phụ nữ ghen tỵ, càng gần cô cảm được mùi xạ hương quen thuộc. Cô yêu mùi hương này có lẽ là do những năm nay mùi hương này thường xuất hiện khiến cô bị mê hoặc.

Đôi môi hắn thật đẹp, không biết có mùi vị thế nào.. cũng có thể môi hắn cũng sắt lạnh như con người hắn vậy. Nhưng.. cô rất muốn thử...

KẾT...T...TTT

có nhiều điều dễ dàng đến rồi đi, nhanh chóng và mỏng manh như một làn khói, dễ tan vỡ như lâu đài cát trước những con sóng gào. Chỉ có tình cảm là điều duy nhất có thể vượt qua mọi bão giông cuộc đời, là nền tảng, là gốc rễ cho mọi niềm vui và nguồn hạnh phúc. Và không có gì tuyệt vời hơn được trao gửi tình cảm của mình cho một người khác, và rồi cảm nhận được sự bình yên khi gọi nhau là bạn

Bạn là người đến với ta khi mọi người đã bỏ ta đi".

Theo quán tính cô ngã nhào vào người hắn, môi cô vừa chạm sát môi hắn...

Thừa thắng xông lên, đã vào hang cọp rồi thì không sợ cọp ăn thịt. Huống chi cô đang làm hắn tức giận đuổi cô đi. Lưỡi cô càn quét trong miệng hắn, tùy tiện cắn. Thế mà hắn vẫn mở to mắt cho cô hôn, ngạc nhiên lắm cơ. Hắn thực không có cảm giác với phụ nữ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Tra tấn

_Thế nào? Không phải anh ghét đụng vào phụ nữ sao... nhưng tôi thích.. đụng vào anh đấy dù sao cũng kết hôn rồi tôi sẽ không ngại đâu a.. anh không thích thì tôi có thể đi.

Phóng lao thì phải theo lao.. tôi không tin anh chịu đựng được tôi!

Tia mắt hắn xẹt qua tia lạnh lùng, giật giật môi vuron tay kéo cô vào lòng hung hăng che kín môi cô. Tay còn lại không chịu nghe lời vuốt ve cái bụng nhỏ của cô rồi dần dần tiến lên phía trên xoa xoa bầu ngực tròn trĩnh. Hôm nay cô mặc chiếc váy bó sát lộ nửa đùi, đôi chân thon dài tạo nên sự mê luyến khó rời. Bộ váy ngắn cùn kia nhanh chóng được tháo xuống toàn bộ da thịt non mềm trơn tru trước mắt hắn. Hắn tiến tới gần mặc kệ cô không ngừng giãy dụa cố gắng dùng sức đẩy hắn ra nhưng vô lực.

_Á.. Tôi xin anh.. xin anh tha cho tôi.. a

Nước mắt theo khóe mắt chảy xuống rồi biến mất theo nụ hôn của hai người. Cô không tin. Hắn lại trong xe hành động này với cô. Cô ghét hắn. Ghét từ ngày đầu gặp hắn... bắt đầu là cô tình cờ thấy hắn cự tuyệt một cô gái.. không đúng... là si nhục cô ta.

"Cô chỉ là con của một con đĩ... một con đĩ thôi cô gái cô có tư cách gì nói yêu tôi"

"Nhưng em yêu anh... thật sự rất yêu anh.. Em không liên hệ gì với bà ta. Sẽ không"

"Haha Cô chẳng khác chi một con đĩ... nhìn xem cô đang ở bộ dạng gì... từ giờ cô lập tức biến khỏi King Dom"

"... "

"Cút!"

2 ngày sau cô ta tự vẫn bằng cách đốt cháy mình.

Đây là lí do cô ghét hắn vào tận tâm, tận nhãn, vô tình, lãnh khốc. Bởi vì hắn quá giàu nên hắn chẳng xem ai ra gì, bởi vì hắn là sát thủ thương trường ai cũng sợ hắn.. có lẽ mọi cô gái đều ao ước có trái tim của hắn nhưng cô thì không.

_Buông tôi ra

_Em câu dẫn tôi trước...

_Tôi xin anh.. có được không tôi biết lỗi rồi.

_Em ồn quá, yên nào.

_Á.., Thiên Kỳ cứu em

_Chết tiết... gọi tên tôi

_Không.

_Gọi tên tôi.Mau

_Thiên Kỳ. Em y..ê...u an..h... Á

_Cmm cô dám. Để coi cô còn sức gọi tên nó nữa không. Trước mặt tôi dám em tình anh nòng.

Cô vừa chịu một đòn tra tấn đã sớm không còn sức phản kháng. Thân thể cô lạnh buốt đau nhức mãnh liệt. Cô dám chọc giận hắn, hắn trừng phạt thật tàn nhẫn, bây giờ cô không đủ hơi sức để thở hướng chỉ là ghét vào mặt hắn hai chữ" Thiên Kỳ ".

Hắn lật người cô lại tiếp tục...

Hắn xách eo cô lên lại tiếp tục...

Hắn vùi đầu vào nụ hoa đào của cô cắn lại tiếp tục...

Hắn nâng mông cô lên vuốt ve lại tiếp tục...

...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Lãnh khốc vô tình

Sáng hôm sau...

Khi tỉnh lại thì cô cảm giác như ở địa ngục. Người đàn ông đã cướp đi sự trong trắng của cô chính là kẻ mà cô ghét nhất và cũng là chồng cô.

Cô phải đối diện với hắn như thế nào đây? Còn một tuần nữa là đến hôn lễ cô phải làm thế nào đây.. Trong lòng vô cùng nặng nề khó chịu.

Chìm trong suy nghĩ cô hoàn toàn không cảm nhận được có người đến gần.

"Phu nhân tôi giúp cô thay đồ nhé"

Thẩm Tiên Hạ sững sốt lấy chăn che thân thể, trong giọng nói có phần run rẩy "Không cần" dừng một chút "Tôi tự làm"

Vừa chạm chân xuống sàn cơ thể không làm chủ mà ngã xuống. Cơ thể truyền tới một cơn đau nhứt dữ dội cô hoàn toàn vô lực xụi lơ nằm dưới sàn nhà lạnh buốt.

Cô nữ hầu vội bước đến đỡ lấy cơ thể cô, Tiên Hạ mặc cho cô gái đó diu mình lên giường giúp cô thay đồ.

Cô nữ hầu ra ngoài, bên ngoài là một dãy những cô nữ hầu và đầu dãy là một phụ nữ trung niên mà họ gọi là bà quản gia. Lúc trước khi ông bà chủ chưa

định cư ra Anh quốc thì cả nhà rất hoà thuận, kể từ khi ông bà li hôn hai thiếu gia họ ít về đây. Căn biệt thự đều do bà quản lí. Thế lực của Thiên gia không hề nhỏ vì vậy họ đang tìm nữ chủ nhân cho gia tộc này, không ai khác chính là vợ của đại thiếu gia Thiên Hàn.

"...Thiên tổng hạng mục bên Mỹ có chút vấn đề...Hiện tại giám đốc điều hành bên đó đang chuẩn bị qua đây để anh phân phó..."

"...Tôi sẽ đích thân đi."

"Nhưng còn một tuần nữa anh sẽ kết hôn. Có thể thu xếp kịp không?... "

Nuốt nước miếng anh trợ lí nặn ra từng chữ "...Hay là hoãn.."

"Im miệng."

Chữ "đám cưới " còn chưa ra khỏi miệng thì một sấp văn kiện và bay thẳng tấp vào mặt.

--

Thẩm Tiên Hạ ngồi vào bàn ăn sáng cũng đã 11 giờ trưa, cả người mệt mỏi lợi hại.

"...Hà tiểu thư cô không thể vào.."

Thẩm Tiên Hạ nâng mí mắt lên nhìn thấy trước mắt mình là Hà Mỹ Mỹ. Mối còn nâng lên nụ cười giễu cợt.

Cô còn chưa mở miệng, Hà Mỹ Mỹ đã ném vào mặt cô cái túi xách còn tiện tay nắm tóc cô choáng váng, vì không có phòng bị nên bị đánh khiến gương mặt cô đau rát. Cô lấy được tư thế đè cô ta xuống nền nhà hung hăng đánh.

"Hà Mỹ Mỹ tôi cũng không giành đàn ông của cô. Cô làm gì phải luôn kiểm chuyện với tôi..?"

Thân thể Hà Mỹ Mỹ run lên một chút cả người hồi phục lại tinh thần đứng lên.

"Tôi sẽ không tha thứ cho cô Hạ Hạ"

Giọng cô ta có chút khàn khàn giống như cô đã lâu không ngủ, gương mặt xanh xao ốm đi nhiều hơn với lần trước cô gặp mặt.

"Thiên Kỳ gặp tai nạn cô hãy đi thăm anh ấy đi. Anh ấy chỉ muốn gặp cô, không chịu truyền dịch cũng không chịu ăn uống. Anh ấy rất tiểu tụy chịu không được đả kích này cô xem như vì hai người từng yêu nhau mà đến thăm anh ấy đi. Xin cô.."

Hóc mắt Hà Mỹ Mỹ đã ươn ướt, viên mắt nóng lên cô sợ sẽ khóc trước Thẩm Tiên Hạ mắt.

Thẩm Tiên Hạ dừng ánh mắt trên người Hà Mỹ Mỹ khá lâu, không khí trong phòng khá im lặng, đám người hầu cũng không có động tĩnh gì, bà quản gia cũng không biết có nên gọi thiếu gia về giải quyết cục diện này không. Rốt cục cũng gọi một tin nhắn nội dung là " Phu nhân bị đánh, nhị thiếu gặp nạn" Dòng tin quá rõ ràng. Lúc này âm thanh im lặng trong phòng bị tiếng nói của Thẩm Tiên Hạ phá vỡ.

".. Như thế nào, tôi cũng không có liên quan..."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Về sau

Thoảng chút cũng hơn một tháng hần không về nhà, cô cũng không nghe chút tin tức gì về mẹ. Hôm nay cô quyết tâm lấy hết can đảm gọi Thiên Hàn.

Thời điểm cô vất óc ra suy nghĩ cách nào được ra khỏi nhà, điện thoại cô vang lên.

"Alo"

"..." Bên kia vẫn trầm mặc.

"Thiên Kỳ. Là anh sao?"

Tút tut. Sao thế???

Tại Mỹ.

Trong căn phòng tối om, Thiên Hàn nằm trên ghế trượng những ngón tay thon dài xoa xoa thái dương nhúu chặt trông anh rất mệt mỏi. Hôm nay anh vừa kí xong hợp đồng bỗng không muốn ở đây nữa mà muốn nghe giọng của cô. Muốn thông báo cô anh sẽ về cùng với mẹ cô, định lấy cơ sức khỏe của bà mà nói chuyện với cô một chút ai ngờ.... vừa nhắc máy cô đã gọi tên hân.

Chết tiệt.

"Kết hôn rồi xem em còn nhớ tới nó nữa không."

Bây giờ đã là mùa đông, bên ngoài tuyết đầu mùa cũng bắt đầu rơi. Rốt cục thì cô nên làm gì. Đứng bên cửa sổ ngắm tuyết rơi lòng cô lạnh tới thấu xương. Cô ngắm vườn hoa oải hương phía cửa sổ, cô rất thích nhưng chỉ là của hàng xóm kế bên thôi, còn ở nơi cô ở gần cách bởi khung cửa rào mà cô vẫn hay gọi là nhà tù. Căn biệt thự hơn 800 m2 có cô ở cùng với tá giúp việc, chục tên vệ sĩ. Cô thờ mạnh một cái họ cũng liếc mắt để ý đến.

___ cóc cóc _ tiếng gõ cửa vang lên một nữ giúp việc bước vào: " Cô chủ bữa tối cô không ăn gì cậu chủ biết được chúng tôi sẽ bị trách phạt."

"Được rồi... để đó đi" Mắt cô vẫn dừng lại ở vườn hoa oải hương.

"Vâng. Cậu chủ gọi về muốn nói chuyện với cô."

Tìm cô nhảy lên một nhịp, mắt chớp chớp có vẻ khẩn trương lấy điện thoại từ tay nữ giúp việc. Đây là lần đầu tiên hân gọi cho cô...

"Tôi nghe.."

Bên kia im lặng một hồi " Sao không ăn? " giọng hân hơi khàn khàn mệt mỏi giống như mất ngủ.

Tự dưng hỏi khiến cô hơi lúng túng:"Tôi.. tôi. Anh hỏi gì"

Hân vẫn kiên nhẫn, nhẹ nhàng trả lời:" Sao em không ăn tối? Không khỏe sao?"

Quan tâm cô sao?

Thẩm Tiên Hạ mở tròn cả đôi mắt vì bất ngờ. Hôm nay anh ta bị gì vậy chứ.

Cô tìm một lí do để trả lời, trong lòng hơi mềm mại "Ừm. Tôi cảm thấy không thoải mái. "

Tút tut

Trong miệng muốn hỏi anh ta một chút về mẹ cô nhưng chưa kịp hỏi thì hân đã tắt máy.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Muốn gì thì em cứ nói

Mặc dù rất lo lắng Thiên Kỳ nhưng cô làm sao dám đến thăm anh, cô chẳng còn mặt mũi nào để gặp anh, anh vì cô thay đổi bao nhiêu thứ bây giờ lại phóng túng như xưa lỗi cũng do cô. Trằn trọc trên giường mãi không ngủ được. Cả người cô nóng như lửa đốt, quơ tay sờ soạng tìm cốc nước nhưng nửa buổi cũng chẳng thấy, cổ họng khô hốc khó chịu, đáy mắt nổi lên một tầng nước nóng theo từng giọt chảy ra khóe mắt. Cả buổi chiều chẳng ăn gì nhưng cô cứ liên tục buồn nôn.

Thiên Hàn gọi trực thăng cá nhân đến tầng cao nhất của tòa khách sạn nhanh chóng bay về Thượng Hải.

Đứng trước cửa phòng anh có biết bao là khăn trướng, một hồi lâu anh mới vịn vịn chốt cửa bước vào. Cô gái nhỏ nhắn cuộn lấy chiếc chăn như con sâu chỉ lộ ra cái đầu nhỏ, cái miệng vênh lên mà anh muốn cắn một cái. Anh bước đến gần ôm cô vào lòng thuận tay vén tóc đang hỗn độn trên mặt cô, vuốt ve mặt cô.

Ánh mắt Thiên Hàn nhìn cô trở nên nóng rực, phát hiện cả người cô nóng đến dọa người liền xúc chân lên thăm dò thân thể cô mới gọi một cú điện thoại sau đó dặn dò thím Trương nấu cho cô một chút cháo.

Trở lại giường, anh đem cô áp sát vào người mới phát hiện cả người cô ướt sũng mồ hôi, miệng môi tái nhợt khiến anh đau lòng. Anh bùng ra từ nhà tắm chậu nước nóng, lau người cho cô rất tỉ mỉ. Tuy đây là lần đầu tiên anh chăm sóc người bệnh nhưng không hề có chút lúng túng nào ngược lại rất chu đáo. Thời điểm anh để tay phía lưng đỡ cô ngồi dậy uống chút nước thì bác sĩ đến.

Cả đêm anh ngồi máy bay về có chút mệt mỏi, đến nơi phát hiện cô bị cảm mạo trong lòng nóng như lửa đốt, nhìn cô mệt mỏi anh cũng chẳng muốn ăn tối mà đặc biệt chăm sóc cô.

Bác sĩ anh gọi đến chính là bạn thân của anh _ Tần Ngôn.

"Chút mừng cậu cô gái đó có thai rồi."

Thiên Hàn đang dứt nước cho Thẩm Tiên Hạ động tác bỗng ngưng lại, liếc mắt nhìn Tần Ngôn. Gương mặt trắng mịn của Thiên Hàn nổi lên một tầng hồng, cảm giác như có luồng điện chạy qua người trên môi nở nụ cười mẫn nguyện. Tưởng Thiên Hàn sẽ cảm ơn mình ai ngờ anh cứ ngồi ôm cô gái đó mắt nhìn vào một hướng vô định môi thì cứ nhếch lên hạ xuống cuối cùng cũng không nhìn được mà bật cười.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Em...

Thẩm Tiên Hạ và Ái Tâm đang ngồi trong một góc nhỏ ở tầng hai nhà hàng Bạch Đế, sau năm tháng mang thai bụng Thẩm Tiên Hạ chỉ hơi nhô ra váy áo, và lại cô không mặc đồ của phụ nữ mang thai nên cô chẳng khác gì lúc trước.

_ Cái gì! Chồng cậu đi công tác mãi thế.

Thẩm Tiên Hạ lướt weblog như chuyện chẳng liên quan đến mình.

_ Anh ta đi hay ở nhà với mình đều là cực hình vậy nên cậu cho mình chút thời gian yên tĩnh đi.

Ái Tâm ngậm lấy ống hút, mắt đảo xung quanh sau đó ghé sát tai Thẩm Tiên Hạ giống như nhìn thấy gì đó không đúng rồi về mặt nghi ngờ nhìn Thẩm Tiên Hạ.

_ Vậy nếu anh ta có tiểu tam rồi cậu làm sao?

_ Mình và anh ta sẽ chấm dứt khi sinh đứa nhỏ ra.

Thái độ ung dung và lạnh lùng của Thẩm Tiên Hạ khiến Ái Tâm bực dọc cau mày:

_ Mình biết vậy nhưng cậu có chắc là sẽ giao đứa bé này cho anh ta không? Tình mẫu tử khó chia cắt lắm, mình hiểu cậu mà cậu sẽ không nỡ đâu.

Thẩm Tiên Hạ đưa tay sờ bụng mình, đôi mắt ưu tư nhìn Ái Tâm, mấp máy môi trả lời:

_ Nếu không làm vậy mình mãi mãi sẽ không thể gặp được mẹ mình. Việc có đứa bé này đối với anh ta là ngoài dự định, nhưng anh ta cần người thừa kế mình cần được có mẹ.

_ Cậu dùng đứa bé để làm công cụ à, mọi thứ cậu đều sợ, cậu... cậu.. Anh ta rốt cục là muốn cái gì đây chứ?

Ái Tâm cau gắt giọng điệu cũng phần nộ.

Thẩm Tiên Hạ quay đầu nhìn theo hướng cửa sổ, đôi lông mi cong chớp chớp, ánh môi khẽ mở giọng nói lạnh lùng vang ra:

_ Chờ.

Trong 5 tháng này anh đối xử với cô vẫn lạnh lùng và tàn nhẫn như cũ. Trong một đêm trong vô số đêm anh say rượu về nhà đã ném vào mặt cô cái hộp đồng như bị vỡ nát. Cô được tự do, mẹ cô khỏi bệnh nhưng cô phải giao đứa con này cho hắn. Hoặc là cô phải kết hôn với hắn.

Tháng trước hắn bắt cô cùng hắn tham dự lễ kết hôn của Thiên Kỳ, cô đau khổ nhìn người đàn ông cô yêu 5 năm gọi cô hai tiếng "chị dâu" nghe đau đến xé lòng, cô cũng từng mơ một ngày bước vào lễ đường, mặc bộ váy cô dâu đẹp rực rỡ được người anh trai thất lạc của cô dắt vào giao cô cho anh. Được nhìn mẹ khỏe mạnh cùng cô tranh luận, cùng cô hát, cùng cô nhảy như trước đây họ từng làm.

Nghĩ đến đây cô không kiềm được nước mắt cứ ứa ra khóe mắt. Chính lúc này cô cảm nhận được ai đó đang nhìn mình, cô từ từ xoay đầu lại chột nhận ra gương mặt quen thuộc kia.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Nụ hôn ngọt ngào

Hắn chỉ cách cô một dãy ghế vậy mà hắn bảo đã đến Mĩ quốc công tác. Nói dối không biết xấu hổ mà còn nhìn cô với cặp mắt lạnh đó, dùng dụng quá nhi. Thường thì ông chồng nói dối vợ đi công tác thì đa số là ngoại tình a nhưng người đi chung với anh có chút quen mặt. Nghĩ một hồi lâu nhìn một góc nghiêng thì cô đoán ra là Tần Ngôn_ bạn hắn.

Ánh mắt Thiên Hàn sắc lạnh như cũ không hề dịch chuyển ở chỗ Thẩm Tiên Hạ, bụng to vậy rồi mà còn chạy lung tung ra ngoài, cặp mắt Thiên Hàn quét lần nữa từ đầu đến chân Thẩm Tiên Hạ không ổn chút nào cả, trời đã sang đông mà cô thì ăn mặc quá hời hợt vậy cùn vòn lại còn trang điểm quá cầu kì, xem ra sắc mặt không thể tốt hơn được. Anh đi hơn 1 tháng cũng không biểu hiện gì nhớ chồng nhi? Mà chính là tận hưởng triệt để.

Thẩm Tiên Hạ vừa rời khỏi thì đằng sau đã có tiếng bước đi dồn dập đuổi theo:

"_ Thiên phu nhân! Thiên phu nhân! "

"_ Bác sĩ Tần "

"_ Hôm nay Thiên Hàn lại bắt tôi về khách sạn uống rượu cùng với cậu ấy"

Thẩm Tiên Hạ nghiêng đầu, ngạc nhiên hỏi:

"_ Lại?" Anh không về nhà mà ngủ ở khách sạn sao? Vả lại đây không phải là ngày đầu.

Trông mặt Tần Ngôn đảo một vòng, thằng bạn tốt của anh không chịu về nhà là do vợ cậu, rõ ràng là nhớ người ta đến chết mà lại giả vờ âm thầm lên lúc gặp vợ. Có cần đáng thương đến thế không, cảm giác rất gần nhưng không thể chạm vào, anh cũng nên xuyên tạc một chút. Phụ nữ sẽ luôn có máu ghen trong người dù không phải người họ thích, sức chiếm hữu phụ nữ rất lớn.

Dừng một lúc, về mặt Tần Ngôn không thể nghiêm túc hơn:

"_ Hôm nay tôi phải đi công tác rồi, chỉ là tôi sợ cậu ta uống một mình không ai ngăn thì... rượu có thể nhấn chìm cậu ấy."

Nuốt ngụm nước bọt, gương mặt nhìn Thẩm Tiên Hạ lộ vẻ lo lắng nói tiếp nhưng thần thái ung dung của cô khiến anh toát cả mồ hôi lạnh.

"_ Anh có thể cho tôi địa chỉ khách sạn đó không? "

Tần Ngôn đắc ý cười gật gật đầu."_ Được"

21:00 tại khách sạn X_Thành phố Chiết Giang.

Khí trời se lạnh, những hàng cây ven đường ướt đẫm sương đêm, vài chiếc lá rụng xuống nghe xào xạc.

Lúc này đây...

Thẩm Tiên Hạ đứng trước cửa phòng khách sạn 102, trong lòng có chút căng thẳng, hít sâu một hơi cô nhẹ nhàng quẹt mặt má của Tần Ngôn cho cô đi vào.

Thẩm Tiên Hạ giẫm chân đi vào, phòng tối om, không một bóng người, cô vươn tay bật đèn đập vào mắt cô là một căn phòng ngăn nắp, đơn giản là một cái vali, một laptop và một hộp thuốc lá chỉ còn vài điếu. Grap giường thẳng tắp chưa có dấu hiệu ngủ qua. Sao Tần Ngôn lại bảo anh đã về đã hơn 2 tuần nhi?

Biệt thự anh có ở đây cũng nhiều sao không đến mà lại về khách sạn chứ, ở đây cũng chỉ cách biệt thự Bạch Đế chỉ hơn 2 km

Lúc Thẩm Tiên Hạ vừa trong phòng tắm đi ra cũng là lúc Thiên Hàn bước vào.

Thiên Hàn nhìn chăm chăm vào gương mặt Thẩm Tiên Hạ, đánh giá một lát vẫn không tin vào mắt mình. Anh đưa tay bấm thật mạnh vào đùi mình cảm giác đau đớn truyền ra khắp cơ thể mới phát hiện đây không phải là mơ.

Chân mày Thẩm Tiên Hạ nhăn lại, mở tròn đôi mắt:

"_Anh sao thế? "

"Không." Thiên Hàn thở dài một hơi, có vẻ anh khẩn trương quá rồi.

Trong phòng chỉ có hai người, mùi oải hương của cô xông vào mũi anh làm tim anh trật một nhịp sau đó không theo anh mà cứ đập mạnh lung tung khiến anh không thể khắc chế mà vuron tay, nắm lấy cổ tay cô, bức bách đè cô vào tường, nhẹ nhàng hôn môi cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: (H) Dù em có buông tay, anh cũng không từ bỏ

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chương 24 Dù em có buông tay anh cũng không từ bỏ

Nụ hôn dần trở nên kịch liệt, gấp gáp hơn, không gian tĩnh mịch và chỉ có một tiếng động không đơn thuần là môi chạm môi, lưỡi Thiên Hàn càn quét bên trong môi cô phả một mùi men rượu nồng nhiệt.

Mùi xạ hương từ cơ thể anh tỏa ra làm cô càng mê luyến, cọ ngọay trong vòm ngực rắn chắc của anh. Cơ thể nhỏ bé trong lòng không yên tĩnh làm cơ thể anh cứng nhắc, anh khẩn trương khom lưng bế cô lên giường, quỳ dưới chân cô tiếp tục nụ hôn dang dở.

Thiên Hàn có một cảm giác rất kỳ lạ, cô không hề từ chối anh cũng không có đẩy anh ra như trước kia mà cô cực kì phối hợp chủ động hôn lên má anh rồi trượt xuống môi một lúc lâu sau đó từng cái từng cái cúc áo anh bị cô mở ra. Năm ngón tay thon thả luôn từ vạt áo vest anh, móng tay cô cắm thật sâu vào trong da thịt làm thân kinh anh có chút tê liệt.

Bàn tay anh không hề nghiêm túc luôn lách trong váy cô mà nghịch ngợm chọc cô cười ngượng đỏ cả mặt, và chiếc váy này cũng chẳng làm khó anh, nó nhanh chóng bị vứt xuống giường như một thứ rác rưởi không hơn không kém.

Trên giường gra màu đen sẫm, màu da thịt cô trắng nõn nà, tron bóng hiện lên mắt anh là bức tranh cảnh xuân tình xảo làm lòng người xao xuyến.

Thiên Hàn giống như lãnh đầu làm với phụ nữ, gương mặt trắng trẻo của anh nổi lên một tầng hồng, động tác có chút e ngại nhưng sau đó là một trận cuồng phong mạnh mẽ ăn sạch cô.

Từ đầu chí cuối, đầu óc Thẩm Tiên Hạ rất mơ hồ, rất mị hoặc lòng người. Cô chính là cảm dỗ mà anh không thể dứt được. Nói là vậy, động tác anh rất nhẹ, dù vui vẻ đến đâu anh vẫn dừng đúng chỗ vì cô đang mang thai.

Anh thật hối hận, một lần cô đã có thai rồi. Nhưng lần đó, anh cũng chưa thỏa mãn được cơ thể anh.

Cuối cùng, Thẩm Tiên Hạ mệt mỏi rã rời vui trong ngực anh mà ngủ. Cảm nhận được cơ thể nhỏ nhắn trên người mình hơi thờ ơ đều đặn, Thiên Hàn nhẹ nhàng vuốt lấy vài sợi tóc rối trên mặt cô vén ra sau, nhìn cô ngủ say thật là thích... Ngắm cả đời anh cũng thích.

Nếu đây là mơ, sẽ là giấc mơ anh luôn tìm kiếm.

Nếu đây là thực, anh chỉ muốn thời gian dừng lại vì anh chẳng phải tìm kiếm nữa.

" Dù em có buông tay, anh cũng không từ bỏ"

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Những ngày tháng tươi đẹp

Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh

Chap 25 Những ngày tháng tươi đẹp.

Mùa thu qua đông lại đến, hoa tuyết đầu mùa đã bắt đầu rơi. Mùa đông đầu tiên của họ thật ảm áp, cuối cùng Thẩm Tiên Hạ cũng mở lòng mình mà bắt đầu chấp nhận Thiên Hàn. Từ mùi xạ hương của anh, làn môi, cái mũi cao hay làn da mịn nòn nà cô đều thích ngắm, ngắm xong rồi cứ không biết từ bao giờ nó lại trở thành nghiện.

"Đang làm gì vậy con?"

Giọng nói mềm mại của mẹ làm cô trở về thực tại, Thẩm Tiên Hạ xoay người nhìn về hướng người mẹ. Bà đã được anh đưa về gần 2 tháng và hiện đang ở biệt thự Bạch Đế cùng với vợ chồng cô.

"Con đan áo cho anh ấy, tuần sau là sinh nhật anh rồi mẹ."

Thẩm Tiên Hạ giờ cái áo len đan đang dở, tay tí mĩ đan nỏ nự cười hạnh phúc.

"Vừa không đấy?"

"Ồ... Con không chắc. Hihi" Cô cười tí mắt, giọng ngượng ngùng, xấu hổ quá đi mất đan áo mà không biết size anh.

Mẹ lắc lắc đầu, bĩu môi chế nhạo:"Thật xấu hổ, vợ chồng là phải rõ chứ, từng sở thích cá nhân, chồng ghét cái gì, chồng ăn cái gì, chồng mặc size gì, bạn chồng là ai, chồng hay đi đâu, chồng muốn làm gì, bla...bla.... Hiểu chưa?"

Thẩm Tiên Hạ chu môi, bỏ cái áo vào cái hộp gấm rồi cho xuống gầm giường.

"Được rồi, được rồi mẹ yêu của con. Con sẽ làm cái khác, thêm một cái cho mẹ nha."

Thẩm Tiên Hạ đang hao tâm tổn trí tìm cách đo cơ thể của Thiên Hàn thì anh từ trong phòng tắm bước ra với bộ đồ ngủ phồng phính. Dây đo nhanh chóng nằm gọn trong tay, cô bước đến gần mục tiêu.

Cái bụng to thế này, đi đứng cũng khó khăn, Thiên Hàn bước đến đỡ cô.

Thẩm Tiên Hạ vòng tay ôm chầm lấy vai anh, đôi chân quăn quýt lên hông anh như bạch tuộc, mỗi chụt chụt lên má anh mấy cái liến tuc, Thiên Hàn làm vẻ mặt chán nản giống ép buộc ôm cô vào lòng, từ lúc mang thai đến giờ cô luôn trẻ con như vậy, hành động này càng làm nổi bất an anh trở dậy, lúc đầu anh rất hưởng thụ, rất hạnh phúc như bay bổng, cảm giác lần la đến mê mẩn. Nhưng càng về sau anh lại lo sợ, có phải đây là cô thương hại anh mới như vậy, có phải cô lại sẽ bỏ đi, cô sẽ bỏ lại anh không màn đến anh mà theo đuổi người cô yêu. Anh sợ lắm cái gọi là hạnh phúc cuối cùng này.

Thẩm Tiên Hạ ngay lúc anh không để ý vun dây đo cơ thể anh cố gắng nhớ những con số ghi vào sổ tay.

Lúc định thần lại cô đã bị anh bỏ xuống người.

Anh hi vọng cô được vui vẻ, ngoài buông tay ra không còn cách khác sao?

Yêu một người có cần phải đoạt lấy họ không?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Tần Ái quanh co khúc khuỷu

Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh

Chương 26 Tần Ái quanh co khúc khuỷu.

"Cô gái, tôi lấy bó hoa này."

Hình ảnh Tần Ngôn phản chiếu lên cặp kính cận của Ái Tâm thật sinh động. Cô chưa kịp định thần thì đã bị anh giật lấy bó hoa cầm tú cầu trên tay để sau cái lưng rắn rỏi của anh.

Ánh mắt Tần Ngôn đánh giá cô một hồi, quét mắt một cái từ đầu đến chân, cô mặc chiếc váy ngang đầu gối màu lam, chân mang một đôi giày bata xinh

xắn, mái tóc đen nhánh dài đến thắt lưng dạng sóng biển mượt mà, cô trang điểm nhẹ nhàng nhưng rất đẹp, vô cùng kiều diễm.

"Trả cho tôi."

Ái Tâm nhón chân, ngẩng cao đầu giơ tay lấy bó hoa cắm tú cầu nhưng cũng bất lực trước thân hình cao lớn của anh. Bó hoa bị anh giơ lên cao khiến cô không thể với lấy. Tần Ngôn nheo mắt hình chim ưng nhìn bó hoa rồi liếc vào Ái Tâm, môi mấp máy giọng muốn có bao nhiêu giễu cợt liền có bấy nhiêu giễu cợt.

"Tôi còn phục vụ tôi ở bar, sáng đã giả vờ làm thực nữ đoàn đoàn chính chính. Còn muốn dụ dỗ thêm đàn ông, thật xấu hổ. "

Âm thanh Tần Ngôn rất khê lại ghé sát vào tai Ái TÂM nhưng cô vẫn rất sợ mọi người sẽ nghe thấy, nhất là cha mẹ cô.

Cô bước lên một bước, đưa bàn tay thanh tú mình lên che cái miệng hân lại, mắt đảo mấy vòng như kẻ trộm không thấy ai mới từ từ hạ tay xuống, dòір cánh môi mỏng kia.

Tay này vừa gỡ xuống, tay kia đã bị giật lấy, tốc độ đi của hắn cực nhanh, nhanh đến nỗi rời khỏi cửa hàng hơn trăm mét cô mới định thần được mình đang đứng trong một con hẻm tối om.

"Cô gái bán hoa à! Cô tỏ thanh cao cái gì?"

"Anh Tần à tha tôi đi, tôi trốn anh mấy bữa nay đã mệt mỏi lắm rồi. "

Tần Ngôn cười khẩy, cũng có cô gái trốn anh sao,thật là kể chuyện cười à? Anh cũng không có chút gì dao động, mắt nhìn chằm chằm thân ảnh Ái Tâm không nhúc nhích đối diện anh.

"Cô có trách thì trách tại sao trái đất lại tròn, khiến những người xa lạ như tôi và cô gặp lại nhau."

Hai người vẫn tư thế trầm mặc.

Tần Ngôn xoay người, cất bước chân rồi đi bỗng dừng dừng lại, nói một câu chắc nịch:" Tối nay 10 giờ, cô ở Bạch Lan chờ tôi."

Anh với cô là có hứng thú vừa gặp đã yêu? Không. Chỉ vì cô giống một người, một người anh đã từng yêu.. yêu sâu đậm.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Đối đầu tại tiệc sinh nhật

Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh.

Chap 27 Đối đầu tại tiệc sinh nhật.

-khách sạn Bạch Lan-

Hằng năm mỗi lần đến sinh nhật Thiên Hàn sẽ có Thiên Kỳ, Hà Mỹ Mỹ, Tần Ngôn và Thẩm Tiên Hạ.

Tất nhiên, năm nay cũng có họ nhưng thân phận mỗi người rất khác nhau. Mọi người tham gia tiệc vẫn còn chưa kịp tiêu hóa nên có rất nhiều sự nhầm lẫn không đáng có. Mặt Thiên Hàn từ trắng chuyển sang xanh vì ghen tức.

Hà Mỹ Mỹ là vợ của Thiên Kỳ từ Anh quốc xa xôi trở về.

Thẩm Tiên Hạ đường đường chính chính là đại phu nhân của Thiên gia.

Tần Ngôn đào hoa lại mang một cô gái đơn thuần đến.

"Ái Tâm, cậu biết Tần Ngôn khi nào thế?" Thẩm Tiên Hạ đưa con mắt dò xét, trong bụng muốn mờ cò.

"Mình với hắn là oan gia."

Ái Tâm vò đầu bứt tóc, đầu hiện lên ý nghĩa lạ lùng.

"Cậu biết hắn?"

Thẩm Tiên Hạ nhún vai, tay nâng váy, miệng nhẹ nhàng chuyển động đến tai cô " Thôi đi! Đến bác sĩ riêng của mình cậu cũng không tha, tội cậu đáng lằng trỉ. "

Thẩm Tiên Hạ bước đi để lại một người đứng ngây ra, nuốt chửng ngụm nước trái cây cổ họng chuyển động lên xuống. Khoảnh khắc này lại khiến ai đó không rời mắt khỏi người cô được.

Do những tháng cuối của thai kì rất mệt mỏi, bụng của cô đã rất to, Thẩm Tiên Hạ trốn ra ngoài ban công nhìn xuống dưới, tay chung thủy nâng niu cầm gói quà cô cất công chuẩn bị cho anh.

Cô đắm chìm trong suy nghĩ cho đến khi nghe được tiếng bước chân đang đến gần.

Chiếc áo khoác phủ lên đôi vai mảnh khảnh của cô, Thẩm Tiên Hạ mím môi đỏ mọng, xoay lưng lại ôm chầm lấy anh.

Thiên Kỳ sững sốt nhìn cô, anh luôn để mắt đến cô, hay nói đúng hơn là luôn để mắt đến bộ dạng chật vật của cô với cái bụng to lớn.

Thẩm Tiên Hạ cảm giác có gì không đúng, cảm giác anh cứng nhắc, cũng không có mùi thơm xạ hương mà đây là mùi nước BLUE AVON rất xa lạ.

Cô ngước lên nhìn thấy mình đang ôm chầm lấy Thiên Kỳ thì mặt đột biến sắc.

Thẩm Tiên Hạ đẩy anh ra đột ngột, đôi chân cô bị mất thăng bằng ngã về phía sau. Thiên Kỳ nhanh chóng vươn tay đỡ cô.

"Em ổn không?" Vẫn nụ cười rạng rỡ ấy, giọng anh ấm áp nhìn cô đến thất thần.

"Em có."

Thẩm Tiên Hạ nằm gọn trong vòng tay Thiên Kỳ.

Cô lần này kiên nhẫn gỡ ngón tay anh từng ngón, kéo ra khoảng cách hai người.

Anh và cô vẫn giữ tư thế trầm mặc, không ai có ý định mở miệng trước.

Một màn này Thiên Hàn không bỏ sót một giây phút nào, đôi mắt dấy lên tia đỏ rực giờ ly rượu lên nóc sạch.

Thiên Hàn chuyển tâm nhìn chăm chăm họ, mi nhíu lại, ly rượu kia không chịu được sức mạnh từ tay anh lập tức vỡ nát, bàn tay rần ròi bị thủy tinh cắm vào, dòng máu đỏ nóng ầm ối rơi lộp bộp xuống sàn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Đắng và Ngọt

Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh

Chap 28: Đắng và Ngọt

Hà Mỹ Mỹ tiêu sái bước đến gần Thiên Hàn, giả vờ ngốc nghếch chạm vào cánh tay anh "Đại thiếu gia, nghe nói năm đó, khi Thiên Kỳ tham gia ứng cử làm viện trưởng, anh đã chu đáo chăm sóc cho em vợ, đến nỗi quan hệ mập mờ, cuối cùng... ". Cô cố ý kéo dài, châm biếm "Cùng ở một chỗ."

Thiên Hàn giật giật cơ thể, duy trì sự im lặng.

Hà Mỹ Mỹ dòm tầm mắt hướng về phía ban công, có chút đắng cay khi chồng cô âu yếm trò chuyện cùng người phụ nữ khác, người đàn bà đó là đối thủ duy nhất khiến cô sợ hãi, dù ngay lúc này cô là vợ của Thiên Kỳ, cô vẫn luôn bất an.

Hà Mỹ Mỹ dùng sức nắm chặt tay, lộ ra khớp xương trắng bệch.

"À không, cuối cùng là anh một mình chết tâm." Cô vừa nhìn vào bàn tay đang chảy máu của Thiên Hàn vừa cười lạnh.

Có một loại người, bên ngoài không để ý nhưng thực rất dễ tâm, rất dày vò.

Dòng máu tươi chảy ra bên ngoài không ngừng, mặt sàn đã loang lổ những chấm đỏ bóng mắt, tay Thiên Hàn nắm chặt càng làm mảnh vỡ thủy tinh thêm cắm sâu vào da thịt, môi anh run rẩy kịch liệt, phần hân cùng uất ức.

"Tôi thật sự thương hại anh, sau này anh chính là nhìn vật nhớ người. "

"Đưa con này, con đàn bà này vốn dĩ đã không cần."

"Chồng cô ta là CEO Thiên Thị cũng không cần, chỉ là vật thể thân."

"Cô ta không yêu ai cả."

Thiên Hàn nhếch môi "Cô chắc?".

Hà Mỹ Mỹ không nói gì, cầm ly rượu vang lên uống sạch, ánh mắt chờ đợi nhìn vào Thiên Hàn.

"Nên biết mình đang nói gì, miệng của cô tốt nhất đừng gọi tên vợ tôi, bản."

Lúc này có tiếng bước chân nhẹ nhàng truyền đến.

"Thiên Hàn, tay anh làm sao thế?" giọng Thẩm Tiên Hạ mềm mại vang lên.

Thiên Hàn kéo kéo khoe môi, sau đó không nói gì. Gương mặt anh tú nhìn sang hướng khác, cũng không thèm nhìn cô một cái.

Rệt rệt

"Em.."

"Đừng nhúc nhích." cô ra lệnh.

Thẩm Tiên Hạ xé vạt áo mình thành hai nửa băng bó cho anh.

"Chờ cầm máu, về sẽ rửa sạch cho anh."

Cô cau có, vẻ mặt này là đau lòng phải không?

Anh cười.

"Còn có thể cười? Khi nào anh mới chịu ngồi yên cho em, máu chảy nhiều như vậy, anh xem." Cô vừa mắng chửi vừa chỉ tay dưới sàn nhà, nhìn thấy máu me đỏ đỏ cô hốt hoảng mà cánh tay run run, chân vì vậy mà mềm nhũn. Hộp quà trên tay rơi xuống đất.

Thiên Hàn lúc này mới để ý, khom người xuống nhặt, khoảng cách chừng vài centi- mét anh lấy được thì một đôi chân của ai đó giẫm lên.

Thiên Kỳ duy trì tư thế đứng trước Thiên Hàn một bước, cái chân chậm trễ rút ra khỏi hộp quà. Dây buộc bị lỏng lẻo rồi tuột ra ngoài.

Thiên Hàn chau mày, đứng phắt dậy, tay nắm chặt thành quyền, chân tiến lên gần sát Thiên Kỳ, miệng phun ra từng chữ "Cậu mù à." đôi mắt đã nóng rực.

Thẩm Tiên Hạ ôm lấy vai Thiên Hàn, mặt cọ cọ vào lưng anh.

"Đó là một tờ giấy thôi." cô thủ thi có chút thẹn thùng. Xung quanh toàn bộ chỉ nhìn chăm chăm cô

"Đây là em...em mang song thai."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Đường một chiều, tình một hướng

Đại thiếu gia tôi ghét anh.

Chap 29 Đường một chiều, tình một hướng.

"Chúc mừng chủ tịch, vợ đẹp con đầy. Giới kinh doanh lại một phen náo loạn vì tin tức này đây."

Người đàn ông trung niên tóc màu sương muối bước đến, cười hớn hở chúc mừng.

"Thịnh tổng, ngài là người đầu tiên chúc mừng tôi, tôi nghĩ dự án khu nghỉ dưỡng lần này ông sẽ là người phụ trách."

"Ngài thật hào phóng. Haha." Giọng điệu của Thịnh tổng có bao nhiêu là hứng thú.

Thiên Hàn vui vẻ nhìn cô, mặc kệ xung quanh ánh mắt toàn bộ nhìn họ, anh khom người hôn lên má hồng đào của cô.

"Em vất vả rồi. Em có mệt chỗ nào không? Mình có thể về trước, tiệc sinh nhật này giao lại cho Tần Ngôn. "

Thẩm Tiên Hạ cong môi, lắc đầu không nói gì.

Hai người nhìn nhau chăm chăm, mùi mẫn khiến ai cũng ngưỡng mộ.

Thiên Kỳ phần nộ định xông vào lại bị Tần Ngôn kéo ra.

"Ây ây, hai người làm tôi thấy rất hài lòng nha."

"Cậu bị đuổi việc." Thiên Hàn không thèm liếc Tần Ngôn một cái, mắt dán vào bụng to cô, tay vuốt ve mái tóc mượt mà của cô

"Tại sao? Không cần phải đền đáp tôi hậu hĩnh như vậy mà, không cần, không cần. Đúng không, Ái Tâm."

Ái Tâm gật đầu "Anh nên làm Playboy hơn là một bác sĩ. "

Tần Ngôn nhếch mép cười cười. Lực chú ý của anh luôn là Ái Tâm.

Còn cô giống như bị tra tấn khi gần anh, vẻ mặt chán ghét lộ rõ. Đúng là, người mà cô không thể nhìn bằng đôi mắt bình thường, vì cô luôn nhìn anh bằng nửa mắt.

Thiên Hàn nghiêm khắc "Cô ấy có thai 7 tháng, bây giờ mới phát hiện song thai. May là cô ấy an toàn, nếu không tôi đốt sống bệnh viện cậu làm."

"Cậu sa thải tôi?"

"Ân."

"Chuyện này cậu không trách tôi được, tôi phát hiện từ 2 tháng trước, chỉ là vợ cậu không cho tôi mở miệng nói với cậu."

Thiên Hàn nâng mặt cô lên đối diện mình, cung chiêu hỏi khê " Là em sao?"

"Em muốn dùng nó làm quà sinh nhật cho anh." Giọng cô lí nhí, mặt cúi xuống về vô tội vạ.

Tần Ngôn không cho Thiên Hàn có đường lui, tiếp tục chọc cho Thiên Hàn điên lên.

"Cậu định đổi vợ cậu luôn không?"

Thiên Hàn ngẩng người như hóa đá.

Khó mà tin được, thời cơ tốt thế này Tần Ngôn nhất định không nên bỏ qua.

"Anh hai cân nhắc xem, để tôi thay thế vị trí của Tần Ngôn. " Thiên Kỳ chậm rãi phun ra từng chữ, từng từ đều có sức sát thương.

"Cậu đang ở Mỹ quốc, tôi đâu dám làm phiền. "

"Không phải tôi đã về rồi sao? Từ bây giờ tôi không trốn tránh nữa."

"Cậu rảnh rồi thì cùng Mỹ Mỹ sinh con đi, đừng để bố mẹ phải bay về nước nhắc nhở cậu."

"Tôi và cô ấy không có kết hôn. Tôi sẽ giành giật thứ vốn dĩ thuộc về mình. Anh đừng lo."

Bầu không khí lạnh lẽo, bao nhiêu là hít thở không thông.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Vết sẹo ở tay của anh làm sao có vậy?

Đại thiếu gia tôi ghét anh.

Chap 30 Vết sẹo ở tay của anh làm sao có vậy?

Về đến nhà, cô liền chạy lên lầu, vào phòng lấy hộp y tế dự phòng ra chờ anh tắm rửa xong lau chùi cho anh.

"Anh xong rồi, nước nóng anh mở rồi, em mau vào tắm đi." Anh từ phòng tắm bước ra.

Thẩm Tiên Hạ ngược lên nhìn anh, tóc còn ướt át chảy dọc xuống ngực, mày cô nhíu lại.

"Anh lại đây."

Anh nghe theo, bước đến trước mặt cô.

"Ngồi xuống." Cô ra lệnh.

Thẩm Tiên Hạ cảm thấy sấy tóc bước xuống giường, đi lại gần anh dịu dàng sấy khô tóc cho anh. Thiên Hàn mỉm cười nhìn cô, nhìn chăm chăm đến mặt nghịch ra.

"Xong rồi. Đưa tay ra. "

Thẩm Tiên Hạ mỉm môi, lau tỉ mỉ vết thương, cuối cùng cô thấy chiếc đồng hồ đeo trên tay anh thật vướng víu, lập tức tháo nó ra.

Màn này, Thiên Hàn phản ứng rất nhanh, liền ngăn tay cô lại.

"Được rồi. "

"Có thủy tinh cắm vào cổ tay anh, phải tháo nó ra." cô kéo kéo tay anh giấu từ đằng sau ra.

Thiên Hàn một mực từ chối "Không sao, nhìn này."

Anh hươ hươ tay trước mặt cô, cười gượng gạo.

"Được.. Được... Được."

"Giận?"

Cô bỏ đi.

Thiên Hàn một mình trong phòng bồn chồn đứng ngồi không yên.

Tiếng bước chân nhẹ nhàng cùng mùi hoa nhài dễ chịu xông vào mũi. Trước mặt anh là hộp quà xanh dương, nó đang nằm chênh ềnh trên tay cô.

"Gì đấy."

"Muốn không? "

"Em định dùng cái này câu dẫn anh?"

"Anh không cần, em vứt."

"Đây là cho anh, là của anh, ai cho em vứt."

Anh vội vàng lấy lại, nhanh chóng mở ra.

Cô cười nửa miệng, ánh mắt chờ đợi nhìn anh.

Tay anh run run, cảm giác tim mình đập rất nhanh, chiếc áo len màu hồng phấn, ngực còn có trái tim nho nhỏ, phía dưới khắc tên anh.

Thẩm Tiên Hạ lắc lắc cánh tay anh.

"Đẹp không? "

"Rất đẹp."

Thẩm Tiên Hạ giật giật cái áo ra, Thiên Hàn lúc đầu kiên quyết không chịu, cuối cùng sợ áo bị hỏng nên buông tay ra.

"Em.. Quá đáng "

Cô phớt lờ "Tần Ngôn sẽ hợp lắm í, anh thấy sao?"

Anh giận dữ " Áo của anh, thù tên anh, quà của anh, hấn dăm " Âm ực lên tiếng.

"Anh muốn cũng được, tháo đồng hồ ra đi, em cho."

Thiên Hàn bước đến, ngoan ngoãn như mèo con, mặc cô tháo nó ra, ánh mắt anh dần dần tối lại.

Anh che dấu cái gì chứ? Hình xăm hay tên nhỏ nào?

Cổ tay anh, có một vết sẹo dài như que tăm. Mặt cô từ hồng chuyển xanh.

" Vết sẹo ở tay của anh làm sao có vậy?"

Sau ngày đính hôn của Thẩm Tiên Hạ và Thiên Kỳ, Thiên Hàn qua California công tác 6 tháng. Nói là công tác, nhưng thực chất là trốn tránh. Một lần kí hợp đồng về, anh lên nhốt mình trong phòng hút thuốc, phòng nghỉ ngút mùi thuốc lá.

Anh nhớ cô.

Tìm anh đau như bị vật nhọn đâm vào, từ từ rỉ máu.

Anh yêu cô, cô không thuộc về anh. Anh khổ tâm.

Thiên Hàn ngâm mình trong nước hơn nửa ngày.

Trong lúc cạo râu, anh đã... Cắt tay.

Bất tỉnh hơn một tuần, về sau anh đều không để ý đến nó, cùng nó sống, vết thương này, có lẽ... Sau này còn đeo bám anh. Xa cô...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Năm năm trước anh đã yêu em

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 31 Năm năm trước anh đã yêu em.

Năm năm trước cha cô bị phá sản sau đó bỏ mẹ cô lấy người phụ nữ giàu có. Anh cô chán nản bỏ đi lập nghiệp. Mẹ cô vì lo lắng cho anh, đau đớn khi bị chồng ruồng bỏ. Một hôm bị tai nạn, mẹ cô đã trở thành gánh nặng cho cô. Một cô gái mười bảy tuổi làm việc gồng gánh thay thuốc cho mẹ.

May mắn cô gặp được Thiên Kỳ. Thiên Kỳ trước đây là bạn thân của anh hai cô, hay tìm cơ hội để tiếp cận cô, đơn giản vì cô xinh đẹp, thông minh và đặc biệt. Hai người quen nhau cô vì tiền, anh vì tìm kiếm cái mới lạ.

Không biết từ bao giờ một Thiên Kỳ đào hoa phóng khoáng thay bỏ như thay áo đã nhu hòa, chung thủy hằng ngày chở cô đi học, chở cô đi làm, chở cô đến bệnh viện thay vì đi chơi đêm.

Họ yêu nhau năm năm, anh cũng yêu đơn phương cô năm năm, hơn nữa anh gặp cô trước.

*

*

*

"Ngày cô."

"Anh gọi tôi?"

"Cà phê của tôi cô bỏ gì vào đây?"

"Đường."

"Tôi uống cà phê đắng."

"Ồ.. Xin lỗi."

Chỉ vì hắn không vừa lòng mà cô bị đuổi việc. Cô thề sẽ trả thù, ly cà phê đường, ừm ừm. Tôi nhớ tên anh, anh nên nhớ mặt chị.

Quả thật trái đất tròn, Thượng Hải lớn như vậy, anh lại xui xẻo gặp lại cô lần nữa.

*

*

*

"Chủ tịch, đây là danh sách tất cả thư kí hỗ trợ phiên dịch tiếng Ấn Độ."

Thiên Hàn nhìn cũng không nhìn, tay vẫn cầm văn kiện kí tên.

"Anh chọn người giỏi nhất."

"Tôi rất ấn tượng với cô nữ sinh cấp ba này."

Thiên Hàn nhướm mi, công ty của anh sao lại để một đứa con nít ra vào, đây là mục rất quan trọng.

"Anh bị gì à? Tôi nghe lầm rồi, đúng không? Hừm!"

Anh thư kí cúi đầu cảm hồ sơ đặt trước mặt Thiên Hàn, cùng với một USB. Thiên Hàn liếc qua một cái đã nắm được thông tin của cô gái này.

- Trường học: Sequel

Cái tên trường gì đây? Chưa có nghe qua.

-Lớp: 11A0

??? Thiên Hàn không kiên nhẫn đóng hồ sơ cái rụp, hai mắt như hai ngọn lửa đốt rụi tên kia.

"Diễn Phong, cậu bị điên à, tôi không đùa đâu? "

"Xem nó đi." Diễn Phong cắm USB vào laptop Thiên Hàn, ánh mắt khiêu chiến.

Màn hình nhanh chóng xuất hiện.

"Cô gái biết bao nhiêu thứ tiếng? "

"8."

"Wow, cô nói thật không? "

"Công ty cần dịch chữ Ấn, tôi có thể."

"Được, ngay bây giờ cô hãy dịch đoạn văn này." tờ giấy giầy cộm chữ chi chít nhau.

Cô cầm tờ giấy lật qua lật lại, mắt nhìn từ trên xuống dưới một lần liền nhìn đối diện người phỏng vấn.

"Đây không phải chữ Ấn, sao lại bảo tôi dịch?"

"Trong hồ sơ cô có ghi, cô có thể dịch tiếng Thổ Nhĩ Kỳ bản địa, tôi rất hiếu kỳ. "

"Không chuyên nghiệp. "

"Tôi biết cô không thể, cũng không phải thông dịch chuyên nghiệp, mới tí tuổi ấy mà, không trách được. "

"Tôi là nói, cô không chuyên nghiệp đấy."

"Trên tuyển dụng có ghi, người phỏng vấn chỉ yêu cầu thí sinh dịch một lần, cô dùng một lần quý báu của tôi để thỏa mãn sự hiếu kỳ của cô. Nếu tôi trả lời câu hỏi này, tôi được thông qua, cô không lường trước tôi không biết tiếng Ấn sao?"

"Còn nữa, cô cho tôi dịch một đoạn thoại phim Thổ Nhĩ Kỳ, nội dung sến sẩm, yêu đương nhẩn nhít, nói năng nói cuội. Cô. Có. Ván. Đề. À?"

"Cô...cô. "

Người bị mắg lại là giám đốc tài vụ của công ty, thật mắt mặt.

Cô gái trong clip đứng lên rồi đi, thật sự rất kiêu ngạo.

Thiên Hàn nhếch mép cười. Hai chân bắt chéo lại.

"Cô gái cả phê đường cũng giỏi nhỉ? Muốn bỏ trốn à? Tôi sẽ bắt cô phải xin lỗi vì dám xi nhục nhân viên cấp cao của tôi. "

Chửi mắng nhân viên của tôi cũng là đang tạt gáo nước lạnh vào mặt CEO này.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Có người kiêu ngạo hơn tôi?

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 32 Có người kiêu ngạo hơn tôi ư??

"Diễn Phong, tìm hiểu cô ta chưa?"

"Gia cảnh bình thường, có điều trước đây là tiểu thư của Thẩm gia."

"Họ Thẩm?"

"Vâng."

"Con của Thẩm Thành Nhã à?"

"Đúng, ông ta bây giờ là chủ tịch của Dịch thị."

"Không phải trước đây còn nói muốn gả con gái cho tôi sao? Dùng cách này để tạo sự chú ý từ tôi sao? Nực cười. "

"Bây giờ, ông và vợ ông ta không nhìn mặt nhau, vợ mới ông ta là mối tình đầu của ông ấy."

"Nhìn vào bề ngoài thì vậy nhưng rất có thể lão Thẩm Thành Nhã này liên thủ vốn đầu tư từ Dịch thị, còn mặt sau lại dùng con gái chiêu trò với tôi."

"Thiên Hàn, cậu nghĩ quá xa rồi, từ khi Thẩm Thị phá sản, lão già này chạy đôn đáo chỉ để giữ vị trí hiện tại, lão yên vị lắm không muốn một bước lên mây đâu. Huống gì anh cho rằng dùng lão là người con gái mình để đánh đổi địa vị sao? Ông ta từng dùng thân mình chắn cho con gái một nhát dao đấy, dù sao cũng máu mủ mà."

"Lí do ông ta tự để đầu vào tròng cậu có thể hiểu sao?."

Diễn Phong lắc đầu ngán ngẫm, chủ tịch của anh mắc bệnh tự luyện nặng. Lại muốn đối phó với cô gái này sao.

*

*

*

Thiên Hàn đóng tài liệu lại, xoa xoa mi tâm, hôm nay quả là ngày cực kì mệt nhọc. Vừa thu dọn đồ đạc xong định rồi đi thì tiếng chuông điện thoại reo lên.

[Mình bị đánh, cứu mình. Cẩm Đào]

Mặt anh biến sắc tái nhợt, vội vàng bật định vị tìm chỗ của Cẩm Đào, nó cách đây gần 30 km. Chạy đến nơi có phải là nhặt xác cô ta về không.

Thiên Hàn phóng chiếc xe vòng đường tắt, mất hơn 15 phút. Chỗ này không dành cho xe lớn, anh phải chạy bộ hơn 10 phút mới phát hiện đây là bãi đất

trống, hoang vu. Đập vào mắt anh lúc này là năm thằng đàn ông, không đúng là bốn người đàn ông bao quanh một người con gái, nhưng đó không phải là Cẩm Đào, vì cô gái này ăn mặc không nữ tính, không đồng đánh như con bạn của anh.

Vốn dĩ không phải chuyện của mình, nhưng dù gì cũng là con gái bị ức hiếp anh không thể ngó qua mà không giúp.

"Này, các anh tránh xa cô ấy."

Cả năm người nhìn anh, một thằng mập lên tiếng: "Nó nhiều chuyện, cần mũi anh em tao làm việc lớn, mày mau rút."

Thằng cạo trọc lóc cái đầu cười sang sảng, lưỡi liếm láp khóe môi: "Này anh em, có thêm một thằng thì đã sao, cùng nhau chia sẻ, hưởng chi hôm nay mình thu nhập cao. "

"Thiên Hàn cứu mình."

Thiên Hàn giật giật chân, đi đến cái cổng, sau bụi rậm phát hiện Cẩm Đào bị trói chặt ở đó.

"Họ làm gì cậu?"

Cẩm Đào bị thương nặng, muốn nói gì nhưng lại bị thằng da đen đằng sau tán đến ngất đi.

Thiên Hàn nắm chặt tay thành quyền, bước đến đá vào ngực hấn một cước. Hấn vật vã nằm lê lét dưới đất.

Thiên Hàn nhếch môi, đứng dậy cời trói cho Cẩm Đào.

"Anh kia, giúp tôi một tay." giọng cô gái thánh thót, trong trẻo vang lên, động tác cời trói khựng lại, quay đầu mới phát hiện cô gái kia cời luôn cái áo khoác ngoài quật ngã thằng đầu trọc.

"Thằng kia, mày giúp bọn tao tóm được con này, cho mày xử 2 món này hết."

Thiên Hàn gỡ nút áo vest chạy đến, đá con dao cầm trên tay thằng mập định đâm cô xuống đất.

Anh bên nhìn trái, cô nhìn bên phải. Hai lưng dính vào nhau có thể cảm giác hơi thở cô dồn dập.

"Cô cà phê đường lại đến chỗ này gây chuyện."

"Anh... Nếu không có tôi thì lúc anh tới đây là lúc nhặt xác cô ta về rồi."

"Đừng nói nhiều, xử lý bọn này cái đã."

"Anh mau đưa cô ta ra ngoài, tôi ra sau."

"Không thể. "

"Vác cô ta lên bệnh viện, cô ta bị động thai rồi, chậm trễ sẽ chết."

"Còn cô?"

"Nhanh, mạng tôi có thể cầm cự, còn cô ấy không có thời gian. Đừng để tôi phải đánh anh mới biết tình hình thế nào. "

Thiên Hàn chạy như bay đem Cẩm Đào vào bệnh viện.

"Diễn Phong cậu mau đến bãi đất trống gần thành phố Hồ Nam ngay cho tôi."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Lựa chọn

Đại thiếu gia tôi ghét anh

Chap 33 Lựa chọn

[Xin chúc mừng cô *Thắm Tiên Hạ* đã trúng tuyển vào công ty Thiên Thị với chức vụ phiên dịch, trợ lý thư ký chủ tịch. Giờ làm việc: 10 giờ 30 phút thứ 6]

ngày 8/8/2018]

Thắm Tiên Hạ vừa giao hamburger về thì chuông điện thoại reo lên. Trúng tuyển rồi. Vậy là từ hôm nay cô sẽ nghỉ việc ở đây làm nơi đó. Hy vọng sẽ ổn.

Chiếc điện thoại vừa bỏ vào túi thì lại inh ỏi vang lên. Cô lười biếng nghe máy.

"Alo. Tôi bảo anh rồi anh không hiểu sao? Thiên Kỳ tôi không thích anh."

Đầu dây bên kia thờ dờn dập, im lặng một hồi lâu mới lên tiếng.

"Hạ Hạ! Bác gái băng qua đường bị tai nạn, em mau tới bệnh viện A."

Cánh tay cô run run, điện thoại rơi bộp xuống đất, sau đó cầm điện thoại lên điện một cuộc cho Thiên Kỳ mới xác định mình vừa rồi không nghe nhầm.

Cô nhanh chóng đến bệnh viện A.

*

*

*

"Thiên Kỳ, viện phí của mẹ em là anh đóng sao?"

"Không có gì đâu."

"Từ khi Thắm Thường bỏ nhà ra đi mẹ em rất buồn, cũng may là có anh bên cạnh bà cũng đỡ được. "

"Ừ. Em đừng trách cậu ấy. Hấn kiêu hãnh, sẽ lập nên thành công. "

"..."

"Em có muốn nói cho ông ấy biết không? "

"Không. "

Hai người bước ra khỏi bệnh viện, cô sầu sã, anh lo lắng, bồn chồn.

*

*

*

"Lật tung cái nhà này cho tao!"

"Con mẹ nó! Dám trốn nợ!"

Nhà cô xuất hiện hơn 5 tháng, không hỏi cũng liền biết là bọn cho vay. Mẹ cô bệnh hơn 4 tháng, tiền viện phí dù không muốn cũng phải nhờ Thiên Kỳ giúp đỡ. Còn nợ của gia đình cô thì còn lâu mới trả nổi.

Cũng còn may, cô chưa gặp mặt chúng, giờ nép sau cánh cửa hàng rào. Vừa lặng thính chạy trốn khỏi nơi đó, vừa vút cho Ái Tâm một tin nhắn.

[Tâm Tâm, chờ cửa! Tao trú hộ một đêm.]

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Tình ý

Đại thiếu gia tôi ghét anh.

Chap 34 Tình ý.

"Sao cơ?"

"Tháng sau cô sẽ cùng chủ tịch đến Thanh Hoa gặp đối tác. "

"Không còn ai khác sao, anh Diễn Phong? " Thắm Tiên Hạ thật sự rất muốn khóc, mấy tháng trước cô đi với hắn tới Canada bị anh ta hành hạ đủ kiểu. Đi tập golf, gặp đối tác mà toàn là những cô gái xinh đẹp, cô khóc không ra nước mắt sống những ngày mệt nhọc. Vào một ngày đẹp trời, có mưa có nắng ấm cô phát hiện ra cô đi theo hắn để giúp việc chứ không phải phiên dịch. Thật đáng ghét.

"Tiểu Hạ! Tiểu Hạ!"

"Về nước khi nào đấy?"

Cầm Đào mặc chiếc váy xếp li cái bụng nhô ra khá to, ríu rít:"Nhớ cô nên về."Giơ tay cầm hộp cơm lên:"Ăn chung nà."

Thắm Tiên Hạ gật đầu:"Vào cantin đi."

Hai người cùng nhau vào thang máy, lúc cánh cửa gần như khép lại thì có một cánh tay chen vào khe hở, trực tiếp đi vào, là anh ta.

Không phải hắn có thang máy riêng sao lại đến chỗ này giành chỗ?

Thiên Hàn đang định ra ngoài ăn trưa, đang cảm thấy bức bối cô hơn tuần này vắng mặt, vẫn còn đang nghiên cứu cách phạt cô thế nào thì mục tiêu nhanh chóng xuất hiện trong thang máy nhân viên.

Lúc vào trong có liếc qua cô một cái nhưng vẫn không thấy được Cầm Đào đứng đằng sau.

Thang máy mở ra, Thắm Tiên Hạ ráo riết chạy ra ngoài thì bị anh kéo lại.

"Đây cô!"

Thắm Tiên Hạ không thể tin nhìn người trước mắt.

Thiên Hàn lập tức bỏ tay cô ra, anh lúng túng "Đi ăn cùng tôi đi.". Chết tiệt, lúc này còn nghĩ cách sân si cô, bây giờ gặp cô lại không làm được gì, nhìn thấy đôi mắt ngấn nước long lanh to tròn của cô lại nín bặt.

Cô cự tuyệt:"Tôi có hẹn rồi."

Có hẹn? Là ai? Cô dám hẹn hò với thằng đàn ông khác sao? Dám từ chối anh, cô có biết có bao nhiêu phụ nữ tranh nhau để cùng anh ăn trưa không?

Thiên Hàn tức giận rời đi, được hai bước lại quay về.

*

*

*

~Cantin~

"Tiểu Hạ, ăn nhiều một chút. "

"Tiểu Hạ, cậu và Thiên Hàn có chuyện gì thế?"

"Tiểu Hạ, lần trước sau khi cứu mình cậu lại bỏ đi vậy, làm mình tìm muốn chết."

Cầm Đào vỗ bàn:"Này! Cậu trả lời mình chứ."

Cô nhìn theo ánh mắt thất thần của Thắm Tiên Hạ, làm cô cũng thất thần theo.

Thiên Hàn mặc nhiên đứng gần họ, trên tay cầm bệ thức ăn ung dung kéo ghế ngồi cạnh Thắm Tiên Hạ.

"Sao thế? Ăn đi." Thiên Hàn lạnh lùng trừng mắt Cầm Đào, đem thức ăn bỏ vào miệng, đồ ăn cũng không tệ.

Cầm Đào định thần hồi lâu, mắt lóe sáng:"Cậu không phải rất ghét thức ăn ở đây sao? "

Thiên Hàn không để ý nhìn chằm chằm Thắm Tiên Hạ, cô rử mi ăn từ tốn, xem anh là không khí.

Tìm cô cấu tạo từ gì thế?

Bóng đèn Cẩm Đào vênh môi đầy khai tâm cho Thiên Hàn: "Cậu! Cậu bóc tâm cho mình đi."

"Bản." Anh vẫn nhìn cô.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Mất trí nhớ

Tất cả những cảm xúc chột yếu chột nhớ tình cũ làm Thẩm Tiên Hạ không thể nào xác định, cô luôn nghĩ là trước mặt anh là mình giấu nó kỹ càng đến mức không thể nhìn ra nhưng anh còn hiểu rất nhiều, kể cả anh biết cô còn yêu Thiên Kì.

Anh ngàn lần hối hận, tại sao lao mình vào cô, không để cô hạnh phúc bên Thiên Kì.

Anh đã sớm có ý nghĩ buông tay giải thoát cho cô, anh biết tất cả, anh có thể làm tất cả để cô vui vẻ.

"Diễn Phong, sau khi tôi rời đi, cậu không được thông báo cho Thẩm Tiên Hạ, chỉ báo tôi đi công tác nước ngoài. "

Diễn Phong kéo hành lý cho Thiên Hàn, đưa hộ chiếu trên tay cho anh có chút không nỡ.

"Phu nhân sắp sinh rồi, anh không định ở lại nhìn mặt đứa bé sao?"

Thiên Hàn dừng chân, không ngoảnh lại, nuốt xuống ngụm nước bọt cổ họng chuyển động lên xuống: "Tôi ở lại cũng không có ý nghĩa. "

Diễn Phong gắt gỏng: "Anh là ba đứa bé, anh cũng không định chăm sóc cô ấy sao? Sinh con rất nguy hiểm anh có biết không? Không có chồng ở bên sẽ rất dễ tổn thương, tâm lý sau sinh rất phức tạp và nhạy cảm anh có biết không? "

"Thẩm Tiên Hạ đã có Thiên Kì chăm sóc, còn cần tôi làm gì? " Thiên Hàn tự hỏi mình.

"Anh trốn tránh, anh tưởng như vậy là sẽ chấp nhận được sự thật sao? Như vậy anh chỉ càng áy náy."

"Cậu không phải là tôi, cậu không hiểu."

Diễn Phong hung hăng bước đến nắm cổ áo Thiên Hàn, nắm đấm phanh phách lên mặt Thiên Hàn nhiều lần, đến mức mọi người xung quanh không hiểu việc gì túm lại xem.

Diễn Phong không chỉ là một thư kí mà còn là người bạn hồi đại học của Thiên Hàn.

Thiên Hàn ứa nước mắt, bình lặng một chỗ mặc cho Diễn Phong đánh.

Anh ra đi... Thiên Kì xuất hiện đúng lúc này sẽ làm cô vui vẻ.

*

*

*

Thời điểm Thiên Hàn cất bước rời khỏi chuông điện thoại reo lên.

Là của cô.

"Anh đang bận.". Thiên Hàn không chờ nghe cô nói gì chỉ vội vàng nói ba từ rồi cúp máy.

Khoảnh khắc chuẩn bị ngắt máy đầu dây bên kia thở hỗn hển, âm thanh chói tai: "Xin anh bình tĩnh, vợ anh đang bị một tai nạn nghiêm trọng đang ở bệnh viện S."

Thiên Hàn run rẩy, môi tái nhợt, sắc mặt biến đổi, lông mi cong rũ xuống định thần lại mình, đại não vẫn còn đang mập mờ, không thể tin vào tai mình.

Cô bị thương, cô thật sự bị tai nạn. Cô có làm sao anh phải làm thế nào?

Anh lại còn nhẫn tâm bỏ mặc cô một mình sinh con.

Thiên Hàn mềm nhũn thân mình khụy chân hệt hăng té ra sau, đôi mắt nhìn về một hướng kiên định bất ngời dậy.

Không biết từ sân bay đến bệnh viện anh đã ngã bao nhiêu lần, chỉ biết khi anh đến được bệnh viện cả người anh đã bị dính đầy đất cát.

"Xin lỗi, đứa bé sinh non nhưng do tai nạn quá nặng chúng tôi không thể cứu được bé."

Bác sĩ trung niên lắc đầu nhìn vào Thiên Hàn nói, tay ông vỗ vai Thiên Hàn nhưng bị anh tóm lấy hung gần bóp cổ ông. Đôi mắt trừng lên đáng sợ, bờ vai anh hằn run lên kịch liệt, lồng ngực bị bóp nghẹt." cứu phải được cô ấy, nghe rõ không, tôi sẽ giết ông tại đây nếu cô ấy có chuyện. "

"Mau gọi tất cả các bác sĩ các người tới đây, tất cả các người phải phẫu thuật thành công cho tôi, cô ấy chết các người nhất định chết trong ấy."

Diễn Phong bước tiến lên ngăn không cho Thiên Hàn làm náo nhưng bị lực của anh hất văng ra.

Anh chuẩn bị lao đến lần nữa thì có người đến trước anh một bước hung hăng đâm một cú thật mạnh vào đại boss.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Nơi cô thuộc về

."Thảm Tiên Hạ bị tai nạn trên đường cao tốc, anh lại nhón nhơ đi ra ngoài, Thiên Hàn anh không muốn cô ấy thì giành giật với tôi làm gì?"

Thiên Kì nhắm thẳng vào lồng ngực Thiên Hàn mà hung hãn tới tấp quăng cú đánh càng nặng.

Thiên Hàn rũ bỏ người nằm xuống, mệt mỏi nhắm nghiền đôi mắt.

Từ lúc nào anh lại phụ thuộc vào một người như thế, tất cả.

Nhưng anh chưa ngày nào nghĩ đến sẽ mất đi cô, lòng vốn dĩ ép buộc mình buông bỏ nhưng vẫn luôn muốn được gần gũi cô.

Đến một ngày anh cũng nhận ra, cố gắng ép buộc bản thân không suy nghĩ, không dỗi kị nhưng anh vẫn là không làm được.

Sinh mệnh của cô chính là của anh.

Cô chết. Anh chết.

Anh tồn tại chỉ vì cô.

Cô sống. Anh sẵn sàng đơn độc nhìn cô hạnh phúc, một mình bước khỏi thế giới của cô.

Chỉ cần cô tỉnh lại, anh sẽ không bao giờ xuất hiện trước mắt cô nữa. Anh thề.

Một dòng nước chảy ra ngoài, người khác nói anh yếu đuối anh chịu, nói anh không có dũng khí anh chịu, nói anh không có tiền đồ anh cũng chịu. Bởi vì, anh không chỉ yêu cô tận tâm, chính là si mê loại độc được. Biết rằng rất độc nhưng vì chữ si mà cố chấp bản thân, biết nó không thuộc về mình nhưng vẫn muốn chiếm hữu.

Nhưng anh không thể tiếp tục lừa mình dối người, càng không thể ép buộc cô.

Sáu tháng sau...

"Tuần sau mình kết hôn, cậu cùng mình đi thử váy cưới đi."

Ái Tâm kinh ngạc, vò vạt không quan tâm

"Cậu làm dâu phụ nha!" Thảm Tiên Hạ không để ý, lắc lắc cánh tay Ái Tâm.

Ái Tâm đang viết luận văn, năm nay chính là năm cuối của cô. Về mặt vô cùng nhột nhột, lại hướng về Thảm Tiên Hạ mà lắc đầu" Nếu cậu nhớ ra mình đã có chồng liệu còn muốn lấy Thiên Kì nữa không? "

*

*

*

Thắm Tiên Hạ vùi đầu trong lòng Thiên Kỳ, cô tìm một chút thông tin của Thiên Hàn.

Thiên Kỳ mặc kệ ở trong lòng mình ngo ngoáy nghịch ngợm vẫn tập trung xem hồ sơ bệnh viện đến lúc khước mắt vô tình chạm vào điện thoại cô, mặt anh lập tức xuất hiện vài vạch đen.

"Em xem hình anh ta làm gì?"

Thiên Kỳ cầm điện thoại trên tay cô ném xuống đất vỡ tan nát.

Thắm Tiên Hạ cả kinh, tròn tròn mắt nhìn anh, ngây thơ đáp: "Em chỉ... Chỉ vô tình muốn xem anh ấy đang ở đâu thôi."

Thiên Kỳ đứng phắt dậy, tay nắm lấy cằm tinh xảo của cô: "Nói mau."

Thắm Tiên Hạ không hiểu tại sao Thiên Kỳ lại tức giận đến vậy, lực của anh chút lớn khiến cằm cô đau, một bệt đỏ ửng ra, cô vì đau mà nước mắt cũng không ngừng rơi xuống.

Thiên Kỳ thất thần một hồi mới cảm nhận được sức lực mình quá lớn mới từ từ bỏ cánh tay xuống, nhẹ nhàng dỗ: "Anh... Anh xin lỗi."

"Em chỉ muốn mời anh ấy dự đám cưới hai đứa mình thôi mà, anh có cần quá đáng vậy không hả." Thắm Tiên Hạ gằm lên, đẩy anh ra xa nhưng Thiên Hàn lại một lần nữa dịu dàng ôm chầm lấy cô.

"Ồ... Anh chỉ là... Một vài tháng trước anh hai buộc anh phải nghỉ làm ở bệnh viện để vào công ty phụ anh ấy nhưng cuối cùng hai anh lại cãi nhau."

"Lại cãi nhau nữa rồi."

"Ừ, ừ là chút chuyện nhỏ thôi." Thiên Hàn đưa mắt nhìn cằm cô đau xót: "Em đau không, anh thật xin lỗi.."

Thắm Tiên Hạ lắc đầu. Thiên Hàn nhẹ nhàng hôn lên môi cô, từ từ mân mê cắn mút đến khi hai người hít thở không thông mới chịu buông tha cho cô.

Lạ thật, anh đang giấu cô việc gì sao?

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Gặp lại như người xa lạ

"Cái áo này thật là đẹp." Thắm Tiên Hạ mặt mũi hồng hào trở lại, ngũ quan đẹp để rõ ràng, gạt đầu.

Ái Tâm bĩu môi, không nói gì chọn bừa một chiếc váy đi vào phòng thử đồ. Giọng điệu chán chường vọng ra.

"Cậu không chờ đến khi tìm được anh hai rồi mới kết hôn à?"

"Anh ấy đã không muốn quay về, mình cũng không thích ép buộc. "

Ái Tâm nghĩ cũng không nghĩ liền mặc chiếc váy vào, cô thất vọng.

Anh thật sự bắt cô chờ đến bao giờ?

Anh và cô đã quá phí phạm thời gian dành để chờ đợi. Thắm gia tuy không còn oai phong như 5 năm trước nhưng không phải anh cứ như vậy làm việc điên cuồng cho đến khi phục hồi mới được không?

Thắm Tiên Hạ cúi đầu suy nghĩ, lạ thật, cô hôm nay đến thử đồ lại không có ai ở đây, Thiên Kỳ bao giờ cửa tiệm này sao nhỏ. Anh bảo sáng nay đến sân bay đón anh hai rồi sẽ đến thử đồ với cô mà. Thật là lâu.

Nghĩ mình sắp được gặp anh hai lòng cô bật lên cảm giác vui vẻ. !loại cảm giác này không tày nào tả được.

Cánh cửa một lần nữa bị mở ra, Ái Tâm bước ra.

Cánh cửa chính cũng bị mở ra.

Trước mắt cô là ba người đàn ông. Thiên Kỳ, Thiên Hàn và Tần Ngôn.

Thắm Tiên Hạ mở nụ cười ngọt ngào, gật đầu:"Anh hai, anh đã về."

Một câu nói như phân biệt rạch ròi giới hạn giữa cô và anh, mi tâm Thiên Hàn nhú lại, có chút khó chịu cũng không có chào cô trực tiếp bước đến chỗ sofa đối diện vương giả ngồi xuống.

Thiên Kỳ nhìn Thiên Hàn cười nhẹ, mép môi khẽ động đầy bộ dạng như không có việc gì.

Riêng chỉ có Ái Tâm mới có thể nhìn thấy nụ cười chiến thắng của Thiên Kỳ. Cô lắc đầu, rừ mi, cũng tìm cho mình một chỗ ngồi.

Chỗ này lại bị người nào đó ngồi xuống cô phản không kịp lại ngồi lên người nào đó. Cảm giác da thịt nóng lên, phả vào cổ cô là hơi thở nóng nam tính.

Ái Tâm xoay đầu, phát hiện mình đang ngồi trong lòng của Tần Ngôn.

Tần Ngôn sớm biết cô chuẩn bị ngồi xuống đó, cuối cùng nhanh hơn cô một bước ngồi xuống ôm lấy cô.

Bên hông bị bàn tay anh nắm giữ, cô cuối cùng nuốt một ngụm nước bọt mới lên tiếng:"Xin lỗi." sau đó rời khỏi người anh bước chân cô hơi loạng choạng.

Lúc này, cô cảm giác được, tim mình bị loạn một nhịp khi đối diện anh, anh quả thực rất đẹp. Khiến cô không thể mà dời mắt.

"Được mỹ nhân xà vào lòng chiếm tiện nghi là sở thích của tôi, cô không cần xin lỗi." Tần Ngôn trêu chọc nhìn cô.

Quả thật vừa bước vào, anh đã chú ý ánh mắt tìm cô, nhưng lại không ngờ cô hôm nay lại chọn váy nữ tính vậy. A không, hôm nay cô rất đẹp. Đẹp hơn hôm qua vài phần. Với nhan sắc của cô, so với phụ nữ của anh cũng không có gì đặc biệt, nhưng anh hứng thú cô. Dù đã dùng vạn cách đối phó phòng thủ của cô nhưng điều anh biết được nhất là, anh không có ảnh hưởng đối với cô.

Cô chính là duy nhất không kiên nhẫn anh.

Vừa vặn lúc này, Thiên Kỳ thử xong đồ. Anh và Thắm Tiên Hạ chọn tone màu đỏ. Cả hai đều tươi sáng, hạnh phúc ôm nhau, ánh mắt Thiên Kỳ có liếc qua Thiên Hàn một cái, kiên trì ôm cô, một lát sau anh chặn môi cô lại, nụ hôn lại càng sâu.

Không khí trong phòng càng lạnh lẽo...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Tôi ghen tị

ÀM!!!

Cánh cửa bị anh đập mà quật ngã xuống mặt đất, vun lên từng mảnh thủy tinh vỡ. Thiên Hàn nện bước chân vững chắc ra khỏi tiệm áo cưới để lại bốn người kia ngây ngốc một chỗ.

Thắm Tiên Hạ giật nảy mình đẩy Thiên Kỳ ra, ánh mặt nguyệt ngừng không có ngừng đầu vội vàng đi vào trong phòng thay đồ.

Thiên Kỳ vừa nhận cú điện thoại, để lại ba người họ, dặn dò chú ý đến cô, cũng không nói nhiều trực tiếp rời đi. Bệnh viện lại có ca phẫu thuật, anh phải lập tức đến.

Trong phòng chỉ còn Tần Ngôn và Ái Tâm. Bỗng truyền đến giọng nói trầm lắng phá vỡ sự nhạt nhẽo giữa bọn họ.

"Em có người trong lòng rồi à?"

Ái Tâm lúc đầu là kinh ngạc, sau đó lại treo lên ý cười. Có điều nụ cười này lại có chút đau xót. Khi người ta càng tỏ ra vui vẻ, có ai biết được họ chất chứa bao nhiêu ủy khuất trong lòng. Nhưng... Anh lại nhìn thấu cô.

"Anh từng có chưa?"

Tần Ngôn giống như được nghe được truyện cười, anh há hốc mồm cười đến ho khan. "Có."

"Cô ta chắc hẳn rất đẹp."

"Ít ra là đẹp nhất đối với tôi."

"Khi nào thì anh có cảm giác với cô ấy?"

"Cũng không biết."

"Tôi cũng vậy." Ái Tâm thờ dãi.

Tần Ngôn phì cười.

Anh chưa từng có động lòng đến cô gái nào, nhưng anh đã động qua rất nhiều cô gái.

Anh chưa bao giờ có ý nghĩ sẽ dừng cuộc dạo chơi hoa ghẹo nguyệt này.

Bar Glenn là nơi ăn chơi xa xỉ của giới thượng lưu, của các nhà tài phiệt cùng với các minh tinh hạng A. Ở đây rất tốt, truyền thông không thể lọt vào, mỗi người vào đây đều đặc biệt có thể Vip. Mỗi phòng vip chỉ hơn hai vạn tệ. Ăn mặc còn phải... hơi thiếu vải. Nơi trụ lạc của các mỹ nhân và đại gia kim cương.

"Tâm Tâm! Sao lại kéo mình tới đây?"

Thẩm Tiên Hạ ngượng ngịu nhìn mọi người ở đây. Các người này thật là, vuốt ve cũng thật có tâm a, cặp đôi sau lưng cô thật là khiến mắt mặt, ai có thể nghĩ được, ảnh hậu Túy Mộng lại có thể để cho ba tên kia thay nhau ăn đậu hũ. Cô lướt nhìn qua, Túy Mộng ở ngoài đời đẹp hơn trong phim ảnh nhiều, ngũ quan tinh xảo, đôi môi mọng đỏ kia bị tên ốm nhom kia cắn mút, cặp đùi thon dài bị tên đạo diễn Vương kia xoáy tay, nhanh chóng cánh tay đó bị mất hút trong váy voan mỏng manh của cô. Cô thấy được, cô Túy Mộng này đang cắn răng, bàn tay bám thật sâu đang cố gắng chịu đựng. Một lão già ngoài 60 điên cuồng cời nút áo duy nhất trên váy cô ta, mặt đặt vào hõm sâu ngực trắng nõn.

Tiếp theo, cô càng không thể tin được, một tràng kích thích vừa rồi lại bị mấy tên đen thui ngoài kia đem vào mắt, đích thân bước đến.

"Mấy anh em, hàng này quả thật ngon, cùng nhau chia anh em nào."

Một tên đang xoa nắn ngực cô ta, định lấy cái môi thâm đen của hắn hôn lên núm đào đỏ của Túy Mộng bị tên kia ngăn lại.

Thẩm Tiên Hạ lúc này càng không dám nhìn, quay sang mắng Ái Tâm.

"Cậu muốn mình bị ăn tươi ở đây hả?"

Ái Tâm cũng đang để ý đến cô Túy Mộng này, cũng không quay sang nhìn Thẩm Tiên Hạ trực tiếp trả lời. "Cậu mau im nào! Mình đang tìm chứng cứ ảnh hậu Túy Mộng đang bán thân, giúp thân chủ của mình."

"Nếu mình bị ngấm trúng thì thế nào? Cậu điên rồi."

Lời này chưa nói hết, Thẩm Tiên Hạ bìn một cánh tay gạt lấy kéo vào một gian phòng.

Căn phòng tối om, cô nhanh chóng vươn tay bật đèn nhưng tay bị nắm chặt.

"Anh là ai?... Ừmmm"

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Kéo cô ra xa

Cảm giác ấm nóng tràn vào cơ thể, nụ hôn càng sâu cô càng không thể kháng cự, nhất là cô cảm giác được mùi hương của anh ta rất quen thuộc đi.

"Ừm."

Hai người, anh dùng sức ép cô lên bức tường hôn sâu, cô không hiểu được mình chìm đắm trong nụ hôn ngọt lịm của anh.

Quần áo hai người nhanh chóng bị anh cởi ra.. Nhưng ngay thời điểm mấu chốt anh rút cuộc nhớ đến mình hiện tại không thể phát sinh quan hệ với

cô, anh đã quá đề cao mình rồi, khi quyết định buông tay cô anh chấp niệm với cô, cho cô quên đi tất cả mà hạnh phúc. Bây giờ, lại cứ luôn muốn đến gần cô, anh không buông xuống được.

Thiên Hàn nghiêng răng, nét mặt đen kịt, nắm chặt nắm đấm hung hăng đâm vào tường.

"Cút."

Thẩm Tiên Hạ thật sự hoàn hồn, hoảng sợ co người lại, chân cô mềm nhũn không thể đứng vững, co rụt ở góc tường.

Anh vừa rồi là đẩy cô vào đây mà, tôi đâu có câu dẫn anh?

Thẩm Tiên Hạ khom lưng quay lại định chạy đi nhưng phát hiện trên người quần áo bị anh cời vài chỗ không tiện ra ngoài.

Thiên Hàn nhìn bóng lưng cô cảm giác như cô không muốn đi, hừ lạnh một tiếng, nện bước chân đến trước mặt, bóp mạnh cằm cô lên.

"Thế nào? Muốn tôi?"

Cô lấp bắp, run rẩy không dám đối diện với bóng đen trước mặt: "Đồ của tôi... Ở chỗ kia!"

Thẩm Tiên Hạ không phải không dám đánh nhau với anh, chỉ là, anh quá lớn, đánh cũng chỉ rước họa vào thân, chỉ bằng cô dùng cách mềm mỏng để anh tha cho mình đi.

Thẩm Tiên Hạ lao ra ngoài bar Glenn mới dám thở sâu một cái, cô cảm nhận được người trong phòng nổi giận đùng đùng, anh không phải là biết cô là ai chứ?

Nhưng. Trong giọng điệu người này, có chút quen thuộc đi. Mùi hương này, cô cảm giác rất đặc biệt.

*

*

*

"Úm.. Úm"

Ái Tâm bước không vững nhìn người đối diện, cô nổi lên tầng sợ hãi.

Cô nhanh chóng chuồn đi, cuối cùng cũng rời khỏi nơi này.

Nhưng lúc này đây, chưa ra được cửa chính lại bị cánh tay hất lại, sau đó, một đôi môi mềm mại phủ lên môi cô.

Sau đó... Không có sao đó.

Ái Tâm không còn nhớ được, sao đó cô bị làm gì, bị đưa đi đâu.

Nhưng kể từ đêm đó, có một sự thay đổi mãnh liệt trong cuộc sống đang yên tĩnh của cô. Phút chốc nó biến thành nơi ồn ào đến đỉnh tai nhức óc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Giao dịch

"Anh mau đưa USB cho tôi!"

"Nó không có ở chỗ anh."

"Tôi hôm đó chỉ có anh..." Lời chưa nói ra, Ái Tâm đã ngượng chín mặt.

"Anh thế nào?" Tần Ngôn đứng lên tiến gần cô, môi cong lên giễu cợt.

Ái Tâm buông mi, khó chịu nhìn anh, tay lúc này đã nắm thành nắm đấm.

"Đừng nhiều lời, có tin tôi đốt cái bệnh là của anh không?"

Tần Ngôn nhún vai:" Đó là việc anh rất muốn từ lâu rồi. Chúng ta rất hợp nhau từ đầu chí cuối, kể cả việc đó cũng cực kỳ ăn ý. "

Ái Tâm cực lực chống chế nhíp tim mình, lại hiện ra một dáng bất khả tư nghị.

"Xem ra anh rất để ý chuyện đêm qua. Tôi cho anh biết, anh đừng có dùng cách này để uy hiếp tôi, đoạn clip đó tôi dùng 2 giờ là có lại được. "

Tần Ngôn nhìn Ái Tâm cũng không có mở miệng, xoay người lấy một CD bỏ vào máy tính trên bàn làm việc. Anh sau đó bắt chéo chân ngồi ở bàn làm việc, hướng về phía cô, anh dùng ngón tay ra hiệu cho Ái Tâm tới chỗ anh.

Ái Tâm nhìn Tần Ngôn không có mở miệng nói chuyện, nhưng ánh mắt rất tập trung lên người anh. Cô nhìn lên màn hình máy tính ánh mắt dần dần bị mất hết đề phòng.

Một nam nhân và một nữ nhân ân ái.

Có bao nhiêu là phóng túng, hoàn toàn bị ăn sạch sẽ.

Hơi mũi của hắn xọc vào tai cô:"Anh mất bốn giờ, em chỉ cần hai giờ thật sự giỏi giang nhỏ."

Ái Tâm căm ghét nắm chặt bắp chân mình.

"Nói, anh muốn gì?"

"Đừng bao giờ hỏi anh muốn gì."

CHÁT!!!

*

*

*

"Ông cho tôi cái giá đi,tôi sẽ đáp ứng."

"Không thể nào tôi để nó lấy cậu được. Cậu là em chồng nó cơ mà, không thể nào, không thể nào... "

"Tôi và anh ta không có máu mủ gì cả, anh ta là con của tình cũ ba tôi."

Hừ.

"Mặc dù vậy nhưng Thẩm Tiên Hạ còn đang mất trí nhớ, cậu làm vậy là đang lừa gạt nó."

"Thẩm Thành Nhã! Tôi đang nói chuyện tử tế với ông, đừng mè nheo với tôi. Quyết định của tôi cần ông dạy dỗ sao? Nên nhớ vị trí của mình."

"Tôi là ba vợ cậu đó, cậu có biết Thiên Hân dù kiêu ngạo thế nào, đến lúc cưới Thẩm Tiên Hạ nhà tôi đã xin phép tôi thế nào không? "

"Ba vợ?"

Thẩm Thành Nhã:...

"Đừng nhắc hắn ta trước mặt tôi nếu không một đồng cũng không có."

Thẩm Thành Nhã:...

"15 tỷ ngày hôm nay tôi sẽ cho ông, mồm ông nói ra một lời tôi liền cắt lưỡi ông."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Quân tử?

"Cậu có ý gì?"

"Ý trên mặt chữ."

"Tôi không đi đâu hết, tôi ở lại đây."

"Anh đừng nghĩ tôi không hiểu được ý đồ của anh, mau rút khỏi nơi này cho tôi."

"Tôi đã giao cô ấy cho cậu, tôi chỉ mong cô ấy được hạnh phúc, ngoài ra tôi không làm gì cả."

"Để cô ấy nhớ lại quá khứ anh nghĩ Thẩm Tiên Hạ còn muốn về bên tôi không? "

"Tôi cho anh hai lựa chọn hoặc là anh đi khỏi Giang Sơn, bay khỏi Trung Quốc hoặc là tôi dẫn cô ấy đến chỗ khác. "

"Cậu uy hiếp tôi?"

"Trước ngày cưới một ngày tôi muốn nhìn thấy giấy xuất cảnh của anh."

"Vậy là mai tôi phải đi sao? Cậu có quyền gì đuổi tôi?"

"Nếu đã như vậy, tôi cũng không nhiều lời, dù sao nơi này vẫn không thuộc về chúng tôi nữa rồi. Tạm biệt anh, anh hai tốt của tôi."

"Tôi đồng ý. Tôi hi vọng không vì tôi mà cậu trả thù lên người Thẩm Tiên Hạ. Nếu không người tôi giết đầu tiên là cậu."

"Ha ha tôi không phải quân tử."

Thiên Hàn...

"Vì tôi không phải quân tử nên tôi bây giờ ngay thẳng trả thù anh, không đợi đến mười năm."

*

*

*

Anh đi là mọi thứ sẽ ổn.

Dù sao anh ở nơi đó vẫn biết được nơi cô sống như thế nào.

*

*

*

11/09/1996

"Tôi- Thiên Kì sẽ dành tặng đôi tay, trái tim tôi và tình yêu của tôi dành cho em. Tôi sẽ tin tưởng và tôn trọng em đến suốt cuộc đời này. Bất kể những trở ngại chúng ta sẽ đối mặt với nhau, kể cả những cuộc tranh cãi đi nữa, tôi vẫn sẽ luôn là người bạn đời trung thành nhất bên em. Tình yêu của tôi sẽ chỉ hết khi cuộc sống này kết thúc".

Thiên Kì hôm nay ánh mắt luôn dán lên người cô, anh lúc này giống như người khác không thể hạnh phúc bằng anh, xúc động nhìn cô dâu của mình.

"Kể từ hôm nay, em, người vợ của anh, sẽ không bao giờ cảm thấy cô đơn hay buồn bã. Anh hứa sẽ luôn là nơi trú ẩn an toàn và tin cậy nhất cho em. Anh sẽ luôn lắng nghe, chia sẻ, tiếp nhận và đáp ứng mọi điều trong cuộc sống vợ chồng của mình sau này. Đây là một cam kết vĩnh viễn nơi anh, cho dù có khó khăn hay gian nan cũng không làm anh thay đổi."

"Tôi xin nhận Thiên Kì làm chồng và hứa sẽ chung thủy với... trong lúc thịnh vượng cũng như lúc gian nan, lúc ốm đau cũng như lúc mạnh khỏe. Tôi sẽ yêu thương và tôn trọng... đến trọn cuộc đời".

"Tôi xin nhận Thẩm Tiên Hạ làm vợ và hứa sẽ chung thủy với... trong lúc thịnh vượng cũng như lúc gian nan, lúc ốm đau cũng như lúc mạnh khỏe. Tôi sẽ yêu thương và tôn trọng... đến trọn cuộc đời".

cô dâu chú rể đọc lời thề. Và cha sứ sẽ nói rằng: "Tình yêu thực sự là hai người biết hy sinh cho nhau, vì hạnh phúc của người kia, và vì hạnh phúc chung của nhau".

__ Hai người chính thức là vợ chồng __

Chương 42: Hiện tại tôi yêu Thiên Hàn, Mãi Mãi yêu anh ấy

Khoảnh khắc hai người trao nhẫn cho nhau, tiếng vỗ tay giòn giã vang lên khắp khán phòng.

*

*

*

"Anh buông tôi ra!"

"Không phải em muốn đến dự sao? Dự cũng dự rồi đi về nhà với anh mau."

"Anh khẩn trương cái gì? Cũng đâu phải anh với tôi cưới nhau."

"Em ở đây không phải để nhìn tình cũ em sao, đừng tưởng tôi không biết. Đừng để tôi ra tay với hấn."

"Đừng ra về chiếm đoạt tôi, anh với tôi chỉ là giao dịch. Thuận thì ở, không vui thì biến."

Tần Ngôn...

*

*

*

Tần Ngôn buông tay cho Ái Tâm rời khỏi...

*

*

*

"Thảm Thường!"

Chàng trai cao to, dáng vẻ ngoài đầy bụi trần, anh sở hữu một gương mặt rất cuốn hút. Hừ hừ, đôi mắt tình anh, thần thái tình anh.

Đôi mắt một mí đặc trưng Á Đông đánh gục bất cứ trái tim nào.

Lúc Ái Tâm gọi anh ta, khóe môi anh nở ra nụ cười ỳ ỳ.

Nhưng chưa kịp trả lời, Ái Tâm đã kiễng chân hôn lên má anh.

Không gian yên tĩnh.

Tần Ngôn nắm chặt mu bàn tay, đôi mắt nổi lên tơ máu.

Anh ta quả thật đã về.

*

*

*

Tần Ngôn lao đến phía hai người như một kẻ điên tung nắm đấm vô ngực Thảm Thường.

Thẩm Thường không chú ý bị Tần Ngôn xô ngã nằm dưới đất.

Gương mặt bị hấn hung hăng đâm vào khiến máu xịt ra dưới nền trắng cực kỳ kích thích mắt nhìn.

Thẩm Thường lấy lại tinh thần, quật ngã Tần Ngôn xuống không ngừng đâm vào bụng anh.

Ái Tâm nhìn Tần Ngôn đánh Thẩm Thường mà đau xót. Ngay lúc Tần Ngôn vừa ngồi dậy giờ chân muốn đánh Thẩm Thường cô đã kịp cầm chai rượu vang đỏ trên tay ném xuống đầu anh ta.

Dòng máu lan xuống đầu anh, anh nhìn cô. Máu vẫn chảy ra ngoài theo nét mặt hoàn mỹ của anh, nhìn mà muốn lạnh thấu xương.

Ái Tâm kinh hoàng bỏ chai rượu xuống, muốn nói gì.

Tần Ngôn không nhìn cô một cái đã xoay lưng rời đi.

Bóng lưng này có bị thương, có cô độc.

Anh thất thần ra khỏi lễ đường.

*

*

*

"Thẩm Tiên Hạ! Thẩm Tiên Hạ! Em nghe anh nói."

"Đồ ác quỷ! Anh đã làm gì anh ấy! Đã làm gì?" Thẩm Tiên Hạ gào khóc thảm thương.

Lúc này họ trên đường cao tốc...

"Hắn ta đã lợi dụng em, em còn muốn anh đối tốt với hắn?" Thiên Kỳ bình tĩnh nhìn cô.

"Tôi mắc kẹ! Tôi yêu anh ấy." Thẩm Tiên Hạ bị trôi ngời trên ghế phụ khóc suốt mướt, cô nấc lên muốn không thành tiếng. Cô còn mang bộ váy cưới đã bị anh trói, chỉ vì cô nhớ ra. Cô vốn dĩ luôn yêu Thiên Hàn.

Đôi mắt anh hoắm sâu nhìn cô mang theo tia sát khí, cảnh cáo." Im miệng! Em chỉ được yêu tôi."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42-2: Giới thiệu nhân vật nam/ nữ phụ

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Thẩm Thường : Nhiếp ảnh gia.

Anh trai Thẩm Tiên Hạ .

Thanh mai trúc mã Ái Tâm.

Tân Ngôn: bác sĩ

Đồng nghiệp Thiên Kỳ. Bạn thân Thiên Hàn.

Ái Tâm luật sư.

Mộc Hương: Học sinh

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Ba người vẫn không có lối ra

"Thiên Kì, anh có biết em trước đây suy nghĩ gì đối với anh không? "

"Sáu năm trước, anh cứu mẹ em, em nợ anh một ân tình."

"Nên em đã đồng ý làm bạn gái anh là cam tâm tình nguyện."

"Em thật ra không hề tin cậy anh sẽ cho em được hạnh phúc vì ba em đã lừa dối mẹ em, năm em mười bảy tuổi đã không còn tin tưởng đàn ông nữa rồi."

"Năm tháng sau anh đã không còn chơi bời mà chú tâm học tập. " Thiên Kì rũ mắt nhìn vào hư không. Thời gian yêu cô, anh thật sự đã thay đổi thành người khác. Thật sự không còn đi trêu hoa ghẹo nguyệt nữa rồi.

"Em lúc đó có gặp qua Thiên Hàn một lần, thật sự em đã yêu anh ấy từ lần đầu tiên gặp nhau. "

Thiên Kì cứng nhắc tại chỗ. Đôi mắt hờ hững nhìn cô mang theo tia sợ hãi.

"Anh ta đối xử rất tốt với em, còn có sinh nhật năm đó chính là anh ấy tổ chức cho em."

"Vì em không có tiền lo thuốc cho mẹ, là anh ấy lấy danh nghĩa người khác cho em."

"Em thật cũng không biết anh ấy là anh của anh."

"Sau khi lần đầu chúng ta ra mắt với Thiên Hàn, anh ấy đã không có liên lạc với em qua."

Cứ thế anh ấy đã bỏ qua em năm năm.

Yêu em năm năm

"Anh, thật ra khi em mất trí nhớ trong đầu em hay hiện lên hình ảnh của anh ấy."

"Em chọn kết hôn với anh, chỉ là để chịu trách nhiệm với tình cảm của anh dành cho em. Em xin lỗi. Em chưa hề yêu anh."

Trong giọng nói của cô có chút buồn xúc động, khóe mắt đã bắt đầu cay cay. Nói cô vô ơn cũng được, nói cô bạc tình bạc nghĩa cũng được. Cô đã lừa dối con tim mình sáu năm, không thể tiếp tục nữa. Cô sẽ chết mất.

"Cho nên em cầu xin anh tha thứ cho em. Điều không phải lỗi của anh ấy."

"Anh trói chặt em thế này, nhưng không thể trói được trái tim em đang đập vì anh ấy."

Thiên Ki bỗng nhiên cười lớn, giọng điệu làm cô khiếp sợ mà tròn trĩnh đôi mắt nhìn anh.

Thiên Ki cởi áo lễ phục ra đôi mắt sắc nhọn nhìn như đâm thẳng lên người cô.

Chiếc áo sơ mi trắng bị anh xé, cúc áo rơi vurun vãi xuống nền nhà nghe lộp bộp.

Thiên Ki đưa lưng về phía cô, lập tức những vết sẹo trên lưng anh hiện ra trước mắt cô, chỉ chút đến đáng sợ, từng vết một chồng lên nhau.

Nó làm cô khiếp đảm.

"Nhìn đi! Tôi ở Anh quốc cố gắng vượt qua bao nhiêu chuyện, bị người ta ám sát như com bữa, chỉ mong có thể cùng cô sống cùng nhau."

"Ha.. Ha. Tôi thật buồn cười đúng không! Đúng không! Những vết sẹo này đều do hán ban cho tôi đấy!"

Thẩm Tiên Hạ đau lòng nhìn anh.

"Cô thương hại tôi sao? Được rồi! Hai người lừa dối tôi sáu năm, tôi sẽ trả cho hai người từng chút một."

Âm thanh vãn của hán vẫn vang vọng trong đêm.

Tiếng gió xào xạc bên ngoài rên lên từng cơn oán thán, giông tố bắt đầu kéo đến...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Tiểu thịt tươi

Tại bệnh viện A...

"Bác sĩ Tần, anh chưa lấy kim tiêm ra."

"Bác sĩ Tần, anh kí nhầm tên rồi."

"Bác sĩ Tần, dao phẫu thuật? Anh định phẫu thuật tại đây sao?"

"Bác sĩ Tần, tim nằm ở bên trái."

*

*

*

Ái Tâm hẹn gặp Thẩm Thường vào lúc chiều, bọn họ quả thật rất sốt sáng cho Thẩm Tiên Hạ nhất là khi lấy được hồ sơ bệnh án của Thiên Ki.

"Hội chứng uất ức?"

"Em có biết họ đang ở đâu không? "

Thẩm Thường yên tĩnh dò xét Ái Tâm. Thiên Ki bị bệnh nó có thể gây tổn hại cho em gái anh. Anh chỉ mới biết cách đây vài giờ nhưng không thể liên lạc cho hán được. Nó mang em gái anh đi đâu chứ?

Ái Tâm xoa mi."Em không biết, lẽ ra em không nên để họ kết hôn."

"Vậy ai có thể biết được họ đang ở đâu? Thiên Kì có liên lạc với ai khi về nước không? "

"Rất ít."

"Em nhớ kĩ lại xem, ví dụ như bạn bè, người thân cận, em có biết mẹ anh đang ở đâu không? "

"Chú Thảm dẫn ra nước ngoài tuần trước rồi."

"Hai người tách ra rồi, tại sao?"

"Em cũng không biết, điều này xảy ra thật đáng ngờ, ai cũng đều đi cả. Em không thể hiểu nổi."

"Kể cả... Tên Thiên Hàn kia?"

"Đi rồi."

Hai người đi đến đường cùng rồi. Sắc mặt trở nên đen kịt.

Ái Tâm như phát hiện ra điều gì ánh mắt lóe sáng nhưng rồi vụt tắt. Hắn ta có thể nào biết không?

"Anh mới về nước nên bạn bè không có, chỉ bằng anh chờ tin tức từ em, thời gian này để em tìm kiếm. Anh là bạn của Thiên Hàn việc bây giờ anh hãy đi tìm anh ấy đi, em điều tra rồi thời gian này anh ấy không có xuất ngoại vẫn còn ở Giang Sơn."

Thảm Thường gật đầu."Anh hiểu rồi!"

*

*

*

Tần Ngôn từ lúc đi ra từ đám cưới của Thảm Tiên Hạ và Thiên Kì thì như người mất hồn, làm việc gì cũng sai. Thái độ làm việc không có nhanh nhẹn như trước, toàn bộ sức lực như không còn.

Hôm nay anh bị một phụ nữ chán ghét.

Tần Ngôn không đi [Kim Bích Huy Hoàng] như thường ngày mà vừa tan làm đã chạy về nhà.

Cô gái ngồi khép nép trước nhà anh, tay chân như bị đông cứng vì thời tiết hôm nay quá không chiều lòng người. Lại có tuyết rơi.

Tần Ngôn như vừa rớt xuống địa ngục lại được lên thiên đàng. Anh vừa bị cô đập đổ đến thương tích đầy mình bây giờ lại bỏ đến đứng trước mặt anh.

Vành môi anh nhếch lên một cái, chân mày cũng bắt đầu giãn ra.

Anh bước qua người cô giống như cô không tồn tại trước mặt mình.

Cánh tay đột nhiên bị cô nắm lại.

"Buông ra!" Ánh mắt như thiêu đốt của anh nhìn cô, nhìn lại thấy anh ta đang dối nhỉ?

Ái Tâm: Giọng điệu cũng không có chán ghét mấy nhỉ???

"Tôi xin lỗi! "

Tần Ngôn kéo tay cô ra, ấn chặt khóa mở cửa bước vào nhà.

Khóe môi giãn ra một nụ cười như không.

"Tự nhiên cô đến tìm tôi, thế nào? Đến chỉ để xin lỗi thôi sao, trán tôi để lại sẹo rồi cô có đền được không? "

"Tôi..."

"Tôi tôi cái gì? Tôi mang vết sẹo này thì làm sao tán gái được hả?"

"Không đến nỗi vậy chứ?"

"Cô làm bạn gái tôi là được rồi."

Ái Tâm...

"Dù sao cô cũng làm thịt tôi rồi, vậy cô chịu trách nhiệm với tôi đi!"

Ái Tâm...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Chọn lựa

Thành phố Giang Sơn nhộn nhịp, phồn hoa.

Đêm mờ mịt, ánh đèn thấp sáng phố.

Đường đông nghẹt.

Đột nhiên có tiếng đập cửa, giây sau có người xông vào, Thiên Hàn lập tức nhú mày.

Một thân Thiên Kì xông đến trước mặt, trầm mặt mở miệng: "Hóa ra anh vẫn không đi."

Diễn Phong đứng chắn trước mặt hấn chen giữa hấn ta và Thiên Hàn.

Thiên Hàn vẫn lạnh nhạt ngồi một chỗ, nhìn chằm chằm Thiên Kì sau đó hồi lâu mới khoác tay bảo Diễn Phong ra ngoài.

Diễn Phong dù muốn ở lại cũng không được anh tức giận rời khỏi phòng, hiên ngang bước đến thang máy lập tức có cuộc gọi truyền đến. Là Tần Ngôn.

*

*

*

Tần Ngôn một tay nghe điện thoại một tay nghịch lọn tóc xoắn dài của Ái Tâm.

"Cậu có biết Thiên Kì đang ở đâu không?"

"Hắn vừa đến gây sự vẫn còn đang nói chuyện với Thiên tông."

"Nhấn địa chỉ cho tôi."

Tần Ngôn cong cong khóe môi, không nói gì đẩy Ái Tâm ra một bên trực tiếp đến phòng thay đồ nói ba chữ: "Em ở nhà."

Ái Tâm không ngờ tới anh sẽ không cho cô đi, kích động kéo anh lại: "Tôi đi với anh."

Tần Ngôn có chút lười biếng, cười cười: "Yên tâm, tôi sẽ đưa cô ta về an toàn."

*

*

*

Thiên Hàn mím môi, sắc mặt trắng bệch nhìn vào màn hình trước mặt nháy mắt trở nên chút khó coi. Cô bị trói chặt treo lơ lửng trên trần nhà, bờ vai run rẩy vì bị người ta tác nước lên người. Anh trừng người nhìn cô.

Bàn tay xiết chặt thành nắm đấm, đôi mắt nổi lên tia máu hùng hục nhìn Thiên Kì.

Tiếng cười nở vang khắp căn phòng: "Anh thấy sao? Đau lòng à? HaHa."

Sắc mặt người đàn ông khó coi kinh khủng, khiến người ta vô cùng hoảng sợ, anh rống lên: "Câm miệng. Cậu dám động vào cô ấy tôi và cậu hôm nay chỉ có một người sống sót.". Anh giận dữ quát lên tiện tay ném cái bình hoa trước mặt về phía Thiên Kì. Bình hoa bị ném lệch về lưng Thiên Kì rơi xuống đất

vỡ tan. Thiên Kì bị anh đánh đến sống chết bất phân, rồi rồi ngổ phịch xuống đất mỗi anh vẫn cứ nhếch lên nhìn máu chảy lênh láng dưới sàn, trông mà ớn lạnh.

Thiên Hàn như một kẻ khát máu dồn dập nhe nanh vuốt xen lẫn từng cảm giác đau đớn thì ra anh lại rất xui xẻo một lần dính vào cô lại khiến cô thế này. Thiên Kì lại giống một con ác quỷ cười râm rộ như một gã điên.

Thiên Kì cười lạnh hai tiếng: "Anh muốn cứu cô ta thì nhảy từ đây xuống cho tôi!"

"Thế nào? Muốn tiếp tục đánh tôi hay nhảy xuống."

Hai người nhìn nhau, rồi nhìn xuống dưới mặt đất cách nơi họ đứng là tầng thứ 50.

Thời gian dừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiểu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Cứu vãn

Thiên Kì bước đến gần ngổ cụt nhìn xuống dưới xẹt tia mắt qua nhìn Thiên Hàn, nhếch mép: "Tôi và cô ấy từ tình bạn đi đến tình yêu và không có điều ngược lại."

"Chẳng có gì hạnh phúc hơn một tình yêu thực sự từ 2 người và chẳng có gì đau khổ bằng 1 mối tình đơn phương." - Thiên Hàn anh đã từng cố chấp yêu, từng hèn mọn yếu đuối. Cuối cùng vẫn là cả ba đều đau khổ.

"Đồ điên khùng anh im ngay cho tôi! Tôi không cần biết!"

Thiên kỳ gầm lên như một gã điên.

Anh lùi về phía sau một bước một bước rồi một bước đến lúc chân chạm vào hư không đôi mắt ảm đò đã trào ra một dòng nước mắt anh cứ như vậy mà chết đi sao?

Thiên Kì buông thõng người chấp nhận cái chết đến gần rồi bỗng nhiên có một bàn tay nắm lấy cổ anh kéo bật dậy.

"Buông tôi ra, Anh muốn chết à?"

Ban công không có một vật gì để cố định thế nên Thiên Hàn vẫn một mình cố lấy sức nắm lấy cổ tay Thiên Kì. Đáy lòng anh như có một tia điện xẹt qua bất ngờ, người anh em này không thể bỏ được anh đã hứa để chăm sóc cho Thiên Kì thật tốt nhưng chính anh đẩy Thiên Kì vào cái chết.

Nghĩ đến đây anh liền cảm thấy căng thẳng.

"Không phải sợ... không phải sợ... em đừng sợ anh nhất định sẽ cứu em."

Thiên Hàn nằm ườn trên hành lang dưới sàn cố gắng dùng tất cả sức lực của mình để giữ chặt lấy Thiên Kì. Chỉ cần người phía dưới có một chút động thái cử động anh liền sẽ kéo theo xuống dưới.

Một hồi trời đất xoay chuyển đến khi cảm nhận được cổ tay mình sắp bị đứt ra, thất lung như sắp gãy.

Thiên Kì liều mạng đẩy anh ra đến lúc này anh thật sự không muốn Thiên Hàn chết đi, người phải chết là anh, anh quá ích kỷ, quá nhu nhược rồi.

Nửa người của Thiên Hàn đã trút xuống.

" Buông tôi ra đi, xin anh."

" Anh không thể cứu được em, xin lỗi."

Diễn Phong cảm thấy hai người ở trên đó quá lâu không cảm lòng được mà lo lắng chạy lên mới phát hiện 2 người 1 trên 1 dưới sắp ngã xuống tầng 50.

Diễn Phong nhắm mắt không muốn nghĩ nữa, chạy lao đến ấn giữ lấy người Thiên Hàn thật chặt dùng sức kéo anh lên.

Cùng lúc đó, Tần Ngôn cũng xuất hiện. Anh cũng không giúp Diễn Phong mà đưa tay nắm lấy một tay còn lại của Thiên Kì giúp Thiên Hàn kéo lên.

Cả bốn người đều có một lớp mỏng anh tăng mồ hôi lạnh.

Diễn Phong thở dài một mồi nằm xuống.

Thiên Kì và Thiên Hàn nhìn nhau nở nụ cười mà trước đây họ không dành cho nhau.

Chỉ có Tần Ngôn là vui như điên cô gái này lại mắc nợ anh rồi.

Hai năm sau...

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Bên em

Mùa đông ngập ngừng gõ cửa, thu chùng chình chưa nở rời đi. Khi Hoa Tuyết bắt đầu rơi rụng, chỉ còn lại những cành cây khẳng khiu, cũng là lúc mùa đông đến, mang theo khí lạnh đất trời.

Lá khô xào xạc dưới chân người qua đường. Bầu trời âm đạm một màu xám xịt. Những cơn mưa lạnh. Mọi người ai cũng khoác trên mình những chiếc áo khoác để chống lại cơn gió lạnh của mùa. Ai ai ra đường cũng bước thật vội, làn tóc bay trong gió lộng. Trở về nhà thật nhanh để được sưởi ấm trong bầu không khí ấm áp của gia đình.

Dưới công ty giải trí Thịnh Quyển, có một người đàn ông đẹp trai phi phàm, ngũ quan tuấn mỹ yên lặng cảm một bó hoa bách hợp nhìn chằm chằm bên trong như chờ đợi ai đó.

Thẩm Tiên Hạ bước ra từ bên trong, nhìn thấy anh cô nở nụ cười mà mị như có như không, đã hai năm nay anh ngày nào cũng ở dưới lầu chờ cô đơn giản vì anh đang theo đuổi cô.

Vừa bước lên xe, Thiên Hàn cúi đầu hôn lên môi cô nồng nhiệt, hai người cứ quấn quýt lấy nhau đến khi cô cảm thấy hít thở không thông anh mới buông cô ra.

Giọng anh ấm áp rít vào tai cô, nơi đó ửng hồng: "Trưa nay ăn gì?"

Cô dịu dàng đáp lại, âm thanh mềm mọng vang lên như khúc nhạc du dương êm tai: "Sủi cào."

Một tay anh cầm va li, tay kia nâng cằm cô vuốt ve: "Chiều em có quay không? "

"Không, cả buổi chiều đều rảnh. "

Anh gạt đầu, tỏ vẻ đã hiểu.

Chiếc xe lăn bánh đến một nhà hàng năm sao, nổi danh khắp thành phố Giang Sơn. Anh bước xuống xe nhanh hơn cô một bước, mở xe cho cô sau đó mới cởi áo vest mình ra khoác lên đôi vai trần của cô. Áo chấm xuống hết mông cô, anh mới hài lòng cài luôn hai cúc áo lại.

Cô bấu môi nhìn anh: "Em đóng phim mỗi ngày đều chạm vào đàn ông, anh có thấy mình quá biến thái không? "

Anh nhếch môi: "Ai dám đụng anh liền lăng trì. "

Nhìn nét mặt anh giống như đang cảnh cáo, à không, giống như bắt gian vợ ngoại tình.

*

*

*

Anh lái xe đưa cô về nhà cô, trên đường đi anh nghĩ bao nhiêu cách để xin cô ở lại đều bị cô vạch trần mà bực bực.

"Trời lạnh quá, anh lúc chiều chờ em dưới sảnh hơn ba tiếng đó."

Cô gỡ chiếc áo của anh xuống ném cho anh rồi đi vào nhà: "Anh bây giờ có thể về rồi."

"Nhưng anh bây giờ muốn uống nước."

Cô gật đầu, giống như hiểu ra vấn đề: "Anh ở đây, để em lên lấy cho anh."

Thiên Hàn nét mặt đen như đất nồi.

Anh uống li nước trong tay cô cạn sạch, trước khi đi anh còn không quên lườm cô một cái, không phải ghét bỏ đâu. Chỉ là, ai có thể cho anh biết trời lạnh như này cô còn mặc bộ đồ trẻ nãi đôi vai như vậy, anh không đòi mất ra được.

"Nhìn gì nữa, vào nhà đi."

Cửa đóng cái rầm trước mặt mình, cái mũi cao vút như bị gãy ra, mắt anh đột nhiên sáng lên.

*

*

*

Mùa đông cũng không phải chỉ có bầu trời xám xịt, cái lạnh thấu xương, mùa đông sẽ trở nên ấm áp hơn nếu chúng ta biết truyền cho nhau hơi ấm giữa cuộc đời này.

Bạn đang đọc truyện *Đại Thiếu Gia Tôi Ghét Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.